

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Nieuw en oud in het Bethaniënblok

Het klooster gonst weer van bedrijvigheid. Een boek beschrijft de verleden tijd. > 5

Balans terugbrengen gaat van 'au'

Drie harde voorstellen om een kleine stad weer groots te maken. > 6/7

Airbnb aanpakken kan wél

De wethouder sluit een akkoord. Maar u kunt zelf ook het nodige doen. > 15

Weemoed

Vertrouwde gezichten die verdwenen. Wij nemen afscheid. > 3, 15, 16

Burgemeester Van der Laan

'De cavalerie komt eraan!'

Genoeg is genoeg kopte d'Oude Binnenstad in de vorige editie met chocoladeletters. De kreet klonk door tot in de landelijke en zelfs internationale pers. In de Amsterdamse binnenstad wordt het op sommige plaatsen en op sommige momenten gevaarlijk druk, meldde ook een politierapport. En de gemeentelijke Ombudsman mocht de nachtelijke hel van omwonenden van het Leidseplein meemaken en schreef daar een niet mis te verstaan verslag over.

Burgemeester Van der Laan: 'We moeten de binnenstad terugveroveren'

Terwijl steeds duidelijker werd dat het water menig binnenstadsbewoner naar de lippen is gestegen, werd er ondertussen in het stadhuis wel steeds krachtiger geroepen dat er 'iets' gedaan moest worden om de balans in de stad weer te herstellen. Maar tot enige concrete

maatregel heeft dat, tot nu toe, nog niet geleid.

Hoorgeschal

Nu de roep om ingrijpen zo luid was geworden, werd dat reden voor burge-

meester Eberhard van der Laan om op 23 november de vergadering van het Integraal Burgwallenoverleg (IBO) te bezoeken en maatregelen aan te kondigen.

'Degenen onder u die zich nog de oude westerns kunnen herinneren, zullen het zeker nog wel herkennen: op het moment dat je ingesloten bent door een vijand en het vrijwel onontkoombaar lijkt dat je een wisse dood gaat sterven, klinkt vanuit de verte een bevrijdend hoorgeschal. De cavalerie komt eraan! De redding is nabij. Welnu mensen, ik zeg u: ook in de binnenstad van Amsterdam staat de cavalerie klaar!'

Van der Laan gaf aan dat 'er van balans geen sprake meer is'. Hij sprak zelfs over het 'terugveroveren' van de binnenstad. Daarvoor zou een groot contingent aan troepen moeten worden vrijgemaakt.

Maar liefst 140 politieagenten en handhavers zullen voor een periode van zes maanden in de binnenstad orde op zaken moeten gaan stellen. Na drie maanden zal de eerste stand van zaken worden opgemaakt.

Een andere mededeling van de burgemeester betrof het wijkbureau Nieuwmarkt.

'Dat blijft', zei hij ferm.

'Het wordt geen gewoon politiebureau waar je heen kunt om aangifte te doen, en zo', legde hij uit. 'Het zal uitsluitend gaan dienen als uitvalsbasis voor politie en handhavers in het Wallengebied en omgeving.' Daarmee is een langgekoesterde wens van de politie, maar ook van veel bewoners in vervulling gegaan.

Blauwe tsunami

Op de vergaderavond aanwezige – en vaak kritische – buurtbewoners gaven aan, dat de komst van handhavers in de buurt hun al direct was opgevallen. 'En we zien ze ook nog eens stevig optreden! Dat was in het verleden nog wel eens anders.' Van der Laan was aange-naam verrast. Zo'n snel positief resul-

taat had zelfs hij niet verwacht.

Om ook de niet bij de vergadering aanwezige buurtbewoners te informeren over de tsunami aan blauw die zich in de komende maanden over hun buurt zal gaan verspreiden, stuurde de burgemeester bovendien een buurtbrief rond over de 'inzet van handhavers en politie om overlast en criminaliteit tegen te gaan'.

De eerste indrukken zijn dus positief. Maar de inzet zal niet eeuwig duren. Voorlopig is de aandacht erop gericht om in de binnenstad een nieuwe norm te stellen. Hoe het na de periode van zes maanden zal zijn als de zomer zich weer aandient, blijft een vraag die toch vanuit het stadhuis beantwoord zal moeten worden.

Bureau Nieuwmarkt gaat dienen als uitvalsbasis voor politie en handhavers

Stadsdeel: 'Het is een tabakswinkel'

HERMAN VUIJSJE

In de winkel van Sinkel is alles te koop. Molens en ijsjes en Iphone-hoesjes, en alles, ja alles, met piemels en poesjes. Achterburgwal 138 is het zoveelste pand in de binnenstad dat is omgekat tot souvenirwinkel.

Je vindt er de complete verzameling van amsterdammertjes, *I love Amsterdam*-spulletjes, glazen en glaasjes met Amsterdam-opschrift, een *'souvenir penny machine'*. Al wat je als toerist verder nodig hebt, zoals rugzakjes, batterijen, koffers en zelfiesticks.

En o ja, je kunt er ook rookwaar en rookspullen krijgen, plus aanverwante souvenirs zoals waterpijpen en sokken met marihuanabladmotief.

In de gaten

'We houden de zaak in de gaten,' antwoordde het stadsdeel toen we een mailtje stuurden over deze zoveelste bijdrage tot een monocultuur van goedkope souvenirshops in het Wallenge-

bied. 'Afglijden naar souvenirs ligt op de loer.'

Afglijden? Zijn die ambtenaren hier ooit binnen geweest? Volgens de eigenaren en de exploitant is het een 'tabakszaak', liet het stadsdeel ons weten. Nooit gezien, blijkbaar, wat er allemaal wordt verkocht. Behalve alle denkbare souvenirs ook een uitgebreid assortiment frisdranken, bier, chips en pringles, luchtverfrissers, Peruaanse indianenmutsen, kranten en tijdschriften. Tabakszaak? 'We hebben met handhaving de afspraak dat er direct wordt gecontroleerd als zich nieuwe *souvenirwinkels* voordoen,' liet het stadsdeel ons onvervaard weten. Om daar meteen aan toe te voegen: Maar wat is een *souvenirwinkel*? In het bestemmingsplan ontbreekt een goede omschrijving daarvan. Dus daarom is het een tabakszaak, hè, dat snappen jullie toch zeker wel?

After-sexigaretje

Wel een tabakszaak waar een tevreden roker knap onrustig van wordt. Links en rechts wordt-ie doodgegooid met

willy's, piemels en tietten in alle denkbare varianten, toepassingen en verschnijningsvormen.

Piemelwarmers, schorten, kerstmutsen, brillen, dobbelstenen, speelkaarten, peper- en zoutvaatjes: ze zijn allemaal opgedirkt met tiet- & piemelwerk.

Bonten handboeien. Een koekenpan om een ei in piemelvorm in te bakken. Tientenslaapmasker. Piemelflesopeners en -kurkentrekkers. Voor de feestdagen zijn er de broodnodige kerstmutsen en feestneuzen, eveneens voorzien van het inmiddels slaapverwekkende sexy garnituur.

Ook de kinderen zijn niet vergeten. Lekkere piemelsnoepjes en *sexy candy lollipops*, lollies waarin het reliëf van het vrouwelijk geslachtsdeel is uitgestanst. Een piemelstethoscoop; ach ja, om doktertje mee te spelen natuurlijk.

En ook volwassenen kunnen terecht voor snoeperij. Voor hen heeft Achterburgwal 138 *after sex-* en *blowjob mints* in de aanbieding. Of heb je liever een after-sexigaretje? Hebben ze ook in deze tabakszaak. Het stadsdeel heeft ze gezocht en gevonden!

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline Brilleman, Eveline van Dijck, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Wim de Jong, Greet van der Kriek, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Walther Ploos van Amstel, Joost Rompen, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Bert Nap

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

✕ Gemeente ✕ Amsterdam ✕

Wilt u informatie over uw buurt, kijk dan op www.amsterdam.nl onder "Buurten" in het hoofdmenu. Vervolgens vindt u uw gebied door te klikken op de kaart of met uw postcode.

U kunt zich abonneren op de wekelijkse digitale nieuwsbrief van stadsdeel Centrum via www.amsterdam.nl/nieuwsbrief

Informatie over de bestuurscommissie van stadsdeel Centrum vindt u via www.amsterdam.nl/gemeente/bestuurscommissies/

U kunt de gemeente bellen via 14 020 op werkdagen van 08.00-18.00 uur. U kunt ook WhatsAppen naar 06 4444 0655. Meer informatie en het contactformulier om te mailen vindt u via "Contact" op www.amsterdam.nl

Volg stadsdeel Centrum op Twitter via @020centrum en klik op "Vind ik leuk" op de Facebookpagina van stadsdeel Centrum Amsterdam of van uw buurt: stadsdeel Centrum 1012.

Voor vragen over afval en reiniging belt u 14 020. Online een melding doen over beheer en onderhoud openbare ruimte kan via www.amsterdam.nl

Openingstijden en locaties van de Stadsloketten: www.amsterdam.nl

Commentaar

Wat zijn bewoners waard?

Elke discussie over de drukte in de binnenstad wordt gesmoord met de opmerking dat die goed is voor de economie: wij mogen de kip met de gouden eieren niet slachten. Voorstanders van meer hotels in het centrum stellen dat elke hotelkamer twee banen oplevert. Dat zal allemaal best. Maar dan vraag ik mij af: hoeveel banen levert elke bewoner hier wel niet op? Misschien wel meer banen – en vooral betere banen. Wie krijgt dan voorrang? De hotelgast of de bewoner?

Deze zomer ving ik een gesprek op bij de groenteboer op de Nieuwmarkt. Een Japanse toerist maakte daar foto's en vroeg voor een derde keer 'What is this?'. En toen antwoordde de groenteboer, even kort als krachtig: 'This is for sale!'. Hij had even helemaal genoeg van de vele kijkers en vooral de vele niet-kopers. Hij moet het echt hebben van de buurt.

Met elkaar zorgen de bewoners met veel liefde voor de binnenstad en investeren ze hier ook. Een snel rondje langs de burens leert dat alle 80.000 centrumbewoners samen zeker zo'n 1 miljard euro per jaar in de stad uitgeven. Daarmee doen zij niet onder voor de toeristen. Zij besteden hun geld bovendien bijna het hele jaar door, bij echte ondernemers die jarenlang voor hen klaarstaan.

Momenteel stopt 60 procent van de horeca en 50 procent van de winkels binnen drie jaar, met achterlating van onbetaalde rekeningen. Dat is niet duurzaam. Die trouwe buurtklant is dat wel. Toch tellen de bewoners in het economisch beleid van het centrum niet mee. Nog sterker, ze mogen er niet eens over meepraten.

De diversiteit maakt het hier een mooie plek om te wonen, te werken en te ontspannen. Negen op de tien banen in de binnenstad zijn dan ook juist *niet* in de horeca of de winkels. Wat voor economie houden we over als steeds meer bewoners plaats moeten maken voor toeristen? Het wordt hier 's winters wel heel erg stil, als er dan nog maar éénderde van de bezoekers overblijft. En wat voor banen zullen het straks zijn? Vooral parttimebanen, met minimumloon en weinig toekomstperspectief? Ik wil er niet aan denken.

Bewoners moeten volledig meetellen bij de discussie over de toekomst van de binnenstad, omdat zij ook economisch waardevol zijn. Zij dragen bij aan ondernemerschap en duurzame werkgelegenheid in de binnenstad. Juist zij zijn de kip met de gouden eieren!

WALTHER PLOOS VAN AMSTEL

BUURTKRONKELS INTERIOR PRODUCTS

'Mijn atelier en woonhuis ineen'

GREET VAN DER KRIEKE

Zo'n ouderwets kiekje, zwart-wit met een kartelrandje. Het laat Josephine Colsen (1947) zien als vijfjarig meisje, uitbundig uitgedost in een avondjurk van haar moeder. Met kettingen en armbanden, en met een lap om haar hoofd gewonden. 'Altijd, toen ook al, heb ik willen creëren. Heb ik de drive gehad om een wereld te scheppen waarin ik me prettig voel.' Het Zeeuws-Vlaanderen, waar ze geboren is, bood haar die wereld niet. Ze vertrekt dus naar Amsterdam zodra ze kan, naar de Rietveld Academie, afdeling mode. Daar ontmoet Josephine haar aanstaande man, met wie ze later naar Parijs zal gaan.

'In die periode zagen we er zo excentriek uit. Op een gegeven moment omarmden we de Chinese cultuur. Daarin worden beeldschone houten schoentjes gedragen, absoluut niet om op te lopen, maar ik moest en zou dat wél doen. We waren zo rebels; zo tegendraads; met recht *enfants terribles*; en dus van de Rietveld afgestuurd.' In Parijs raakt – mede door de komst van hun kindje – haar leven in een

stroomversnelling. Ze ontwerpt aanvankelijk met succes kinderkleertjes. Allengs ontmoet ze gelijkgestemden: vaak ook de opleiding niet afgemaakt, maar wel met een enorme drang tot scheppen. 'De *création* ontstaat door samenwerken, het kan niet zonder techniek en inspiratie.' Ze werken keihard. Als de ene collectie klaar is, stroomt de energie alweer om de volgende te maken.

In 1983 keert Josephine terug naar Amsterdam. Ze belandt in de Sint Jansstraat 27, om er niet meer weg te gaan. 'Het is druk, je woont op de Wallen. Maar wat een fijne plek: mijn atelier en woonhuis ineen. Ik kan hier nog heel lang blijven wonen.' Veel van de sieraden die ze nu maakt, zijn op het Afrikaanse continent geïnspireerd. Vol symboliek, maar minimalistisch van vorm. Ze bewondert vooral

de Toeregs, een nomadenvolk, levend in de Sahara. Trotse, mooie vrouwen – schitterend gekleed. Maar de mannen zijn gesluierd ...

Haar clientèle meldt zich vaak door op het raam te tikken, om zo datgene aan te wijzen wat ze zo mooi vinden. Ook nu wordt er op het raam getikt. Het is een groepje jongelui, waarvan er eentje kennelijk onwel geworden is. 'Komen jullie allemaal maar binnen. Ga zitten, jij, en diep zuchten', zegt Josephine. Ze verleent efficiënt eerste hulp. Niet voor niets dochter van een huisarts!

De jongeman heeft in zijn broek geplast, jammer van de mooie stoel. Een slechte joint of anderszins? De huisartsenpost vlakbij wordt gebeld.

Josephine, een Wallenbewoonster met een hart van goud.

Vol symboliek, maar minimalistisch van vorm

facebook

Wilt u het hele jaar door geïnformeerd blijven?

'Like' onze facebookpagina
www.facebook.com/Oudebinnenstad

Joep de Groot

In de jaren zeventig zei Maarten Lamers van de Bananenbar al, dat hij 'glazen verhuurde met gratis inhoud'.

Genoeg is genoeg

Deze kop in de vorige buurkrant heeft héél veel bijval geogost. Het artikel over de overlast in de buurt is goed gelezen – zeker ook op het stadhuis. Daar maakt de burgermeester zich druk en wil hij het tot maatregelen laten komen. Laat hij nu net een tegenvaller moeten incasseren, omdat de rechter niet met hem meegaat om de bierfiets helemaal uit de binnenstad te weren. Ook de illegale hotels zijn nog lang de wereld niet uit. Intussen is er een akkoord bereikt met Airbnb, maar strenge controle blijft geboden.

Iets verbieden is soms lastig. Zo is het tegen betaling op de openbare weg of openbaar vaarwater optreden als gids verboden, volgens APV-artikel 2.50, maar dit verbod is lastig te handhaven. Verleen dan liever een vergunning, zou ik zeggen, maar verbind er een reeks voorwaarden aan.

Neem nu de bierfietsen. Hun bestuurders hebben een stuur in handen, geven de richting aan en zijn betaalde gidsen.

Laat deze lui dan toe, stel ik voor, maar geef ze alleen een vergunning op voorwaarde dat ze niet in de binnenstad werken.

Of neem de Oudezijds Voorburgwal, waar minstens drie rederijen klanten proberen te strikken voor hun rondvaart. Ze verkopen kaartjes voor één uur varen en bieden op verschillende boten onbepert vrij drinken. In de jaren zeventig zei Maarten Lamers van de Bananenbar al, dat hij 'glazen verhuurde met gratis inhoud', want drank verkopen is aan regels gebonden en gratis schenken niet.

Laat deze boten toe, maar eis dat ze geen drank aan boord hebben en alleen op bepaalde plaatsen klanten mogen oppikken.

Of neem de betaalde gidsen die hier rondlopen. Volgens mij hebben ze geen van alle het 'Guidordiploma', waarvoor je twee jaar moet studeren en dat voor heel Nederland geldt.

Laat ze gewoon lopen, maar verplicht ze om vergunning te vragen voor groepsrondleidingen boven de 15 personen, met maximaal 25 klanten tegelijk, voorzien van een zend- en ontvangststelsel. Stel ook eisen aan hun vakbekwaamheid, gehoord alle 'fantastische' verhalen die sommigen ophangen. Over het algemeen kun je concluderen dat deze ondernemers alleen hun eigen voordeel zien. Het belang van de buurt telt voor hen niet. Het is dan zaak om hun speelruimte in te dammen met beperkende voorwaarden, en streng te handhaven.

Als je iets doet, doe het dan goed. Ik denk aan de bestrating van het Damrak. Hier is onder grote druk een stevig project opgestart, maar blijft het onderhoud achterwege. Ik denk ook aan het onzalige plan om de horecaprecario af te schaffen: de belasting op onder meer terrassen, luifeltjes en reclameuitingen. Ik zou die heffing juist zo hoog maken dat je uit de opbrengst de hele handhaving kunt betalen.

Genoeg gezeurd!
Ik wens u een vrolijk 2017.

Doelen Hotel Oude glorie is er nog tastbaar

EVELINE BRILLEMANN

De opening van restaurant 'Swych' was het sluitstuk van een grondige renovatie van het Doelen Hotel, die maar liefst acht maanden heeft geduurd. Het resultaat is zichtbaar. Floris Kemper, assistent hotel director zoals zijn officiële titel luidt, heeft zich in die mooie geschiedenis van het hotel verdiept en vertelt daar graag over.

Floris Kemper: 'Dezelfde luxe en hetzelfde comfort als in de paleizen'

'Swych Utrecht' – zo waarschuwde het gelijknamige verdedigingsbolwerk in de richting van de bisschoppen van Utrecht, die de stad keer op keer wilden bestormen.

Vier eeuwen lang bepaalde deze toren op de hoek van de Amstel en de Kloveniersdoelen het stadsgezicht, totdat het gebouw in 1882 gesloopt werd om plaats te maken voor het Doelen Hotel. De naam 'Swych Utrecht' zak- te weg in de vergetelheid.

Totdat een paar maanden geleden restaurant 'Swych' werd geopend, als eerbetoon aan de roemruchte geschiedenis van deze bijzondere plek.

Paleisachtig

De rijke entree van het Doelen Hotel doet bijna denken aan een paleis: met zijn marmeren vloer, de kroonluchters, de brede trap en de doorkijk naar boven helemaal tot aan het glazen dak. 'Dat klopt helemaal', zegt Kemper. 'Eind negentiende eeuw ontstond een eerste vorm van toerisme. Alleen weggelegd voor de rijken der aarde die na de aanleg van spoorwegen op een comfortabele manier door Europa konden reizen. Als logies verlangden ze dezelfde luxe en hetzelfde comfort als in de paleizen en landhuizen waarin ze woonden.

De Wereldtentoonstelling van 1883 in Amsterdam was een extra stimulans om hotels te (ver)bouwen in een paleisachtige stijl zoals het Amstel, het Victoria en natuurlijk hier ons eigen Doelen Hotel. Die kregen dan het predicaat *Grand* oftewel *Groots* voor hun naam.'

In de aanloop naar de wereldtentoonstelling kreeg het hotel dus zijn huidige luxe-uitstraling, maar daarvoor moest wel het bolwerk 'Swych Utrecht' gesloopt worden. Heel oudheid-minnend Amsterdam liep te hoop om de afbraak te voorkomen, ook al was de toren sinds 1714 al niet meer vanaf de straat zichtbaar.

De Nachtwacht

De toren, die in 1482 werd gebouwd als onderdeel van de verdedigingslinie van de stad, heeft nadien verschillende functies gehad. De schutterij der Kloveniers nam hier in 1522 zijn intrek en gebruikte de vestingtoren als opbergplek voor hun kloviers (geweren) en uitrusting. Via een houten luchtbrug bereikten ze het doelenterrein aan de overzijde, met de schietbanen en het verenigingsgebouw. Begin zeventiende eeuw onderging de omgeving van de Kloveniersdoelen ingrijpende veranderingen. De straat werd aangelegd en er verrezen statige huizen aan de kant van de Amstel.

De vestingtoren werd uitgebreid met een aanbouw met diverse zalen, waaronder de grote

Doelenzaal. Die was groot genoeg voor de feesten van de schutterij, want het gezelligheidsaspect nam een steeds belangrijkere plaats in met schranspartijen en drankgelagen.

Niet alleen de schutters hadden toegang tot de Doelenzaal. Ook de gegoede burgerij maakte gebruik van de herberg en at en dronk aan lange tafels. De table d'hôte kwam in zwang, waar de *rich and famous* van de stad aanschoven voor de maaltijd: netwerken avant la lettre. Die table d'hôte zal trouwens in ere worden hersteld in januari komend jaar, tijdens de jaarlijkse hotelnacht.

Naar gelang de stad welvarender werd en zich steeds meer kon veroorloven, kregen schilders opdracht om portretten te maken van de dappere schutters. De schuttersstukken werden in de grote Doelenzaal opgehangen. Daaronder waren beroemde schilderijen van onder meer Bartholomeus van der Helst en Govert Flinck. Maar het allerberoemdste is natuurlijk *De Nachtwacht* van Rembrandt van Rijn, die hier een hele muur bedekte totdat het gemeentebestuur in 1715 uit veiligheidsoverwegingen besloot het schilderij te verplaatsen naar de burgemeesterskamer in het stadhuis op de Dam. Om op de nieuwe plek te passen moest Rembrandts meesterwerk smaller gemaakt worden. Aan beide zijden is toen een strook weggenomen.

Restaurant Swych

Het Flexitarian Restaurant Swych is niet zomaar een restaurant; het voldoet aan de groeiende belangstelling voor het eten van groenten en kruiden. De dagelijkse leiding is in handen van chef Rudolf Brand, voormalig souschef in sterrenrestaurant Vermeer waar hij de fijne kneepjes van het vak leerde van chef Chris Naylor. Bij Swych ligt het accent op groenten. Vlees en vis kunnen als side-dish worden besteld.

Swych hoort bij het NH Collection Doelen hotel en bevindt zich op een historische plek met uitzicht op de Kloveniersburgwal. Op deze plek stond ooit het oude bolwerk met de toren 'Swych Utrecht'. Recht onder het restaurant zie je nog een stuk van de steiger.

Ooit begonnen de Beatles in 1964 van hieruit hun zegetocht door de Amsterdamse grachten. Swych heeft (nog) geen vergunning om op de steiger wat tafels en stoelen neer te zetten voor hun gasten. Die wijken nu uit naar het naastgelegen terras van café De Jaren.

Voor meer info zie www.swych.nl.

Een deel van de muur van de oude Doelenzaal waar *De Nachtwacht* hoogstwaarschijnlijk heeft gehangen, is door de jaren heen bewaard gebleven.

Van oudsher had de havenstad Amsterdam plekken waar reizigers konden overnachten: eenvoudige onderkomens die logementen werden genoemd. Ook het oude Doelencomplex had zo'n logement. Tijdens de Franse overheersing moest de stad het complex geheel afstaan aan koning Lodewijk Napoleon die het transformeerde tot huisvesting voor zijn ministeries.

Na het vertrek van de Fransen werd hier in 1815 het eerste hotel van de stad geopend door de familie Brack. Ongeveer tachtig jaar later kwam het hotel in andere handen en werd het gebouw inclusief de eeuwenoude toren gesloopt. In 1883 verrees het Grand Hotel De Doelen ervoor in de plaats.

Als genoegdoening voor de sloop van de toren eiste de gemeente een gedenksteen als herinnering. Die gedenksteen heeft daarna vele veranderingen overleefd en is ook na de laatste verbouwing nog steeds aan de korte zijde van het hotel te bewonderen.

Sissi

Het Doelen Hotel, inmiddels het NH Collection Doelen hotel, is aan de buitenkant weer luisterrijk in zijn oude glorie hersteld: met gevelornamenten, zachte aardetinten en de beeldbepalende belvedère.

De 84 kamers van dit vijfsterrenhotel zijn uiteraard helemaal naar de eisen van onze tijd ingericht met flatscreen-tv en comfortabele bedden. Alle kamers hebben een verwijzing naar het schilderij *De Nachtwacht*, en waar dat mogelijk was zijn oude fragmenten bewaard gebleven – zoals de muur van de oude Doelenzaal, gevelstenen en het prachtig beschilderde plafond in de Sissi-suite.

Vlak na de wereldtentoonstelling logeerde de Oostenrijkse keizerin Sissi een paar dagen in het hotel. Zij was naar Amsterdam gekomen vanwege haar fragiele gezondheid en dacht genezing te kunnen vinden bij de toenmalige beroemde Amsterdamse arts Mezger. Maar liefst veertig kamers werden voor haar en haar gevolg gereserveerd en voor de vorstelijke gezelschapskuur werd haar bad met zeewater gevuld. Geen zee ging te hoog om het de gasten van het Doelenhotel naar de zin te maken. En dat is nog steeds zo.

Het NH Collection Doelen hotel stelt prijs op goed contact met de buurt. Rondleidingen zijn er regelmatig; wel op afspraak en liefst via [aanmelding op nhcollectiondoelen@nh-hotels.com](mailto:nhcollectiondoelen@nh-hotels.com).

Win 15 euro!

Op de vraag *Sommige bedrijven werken volgens de advertentie met 'zn.' of zelfs met 'zonen'. Welke bedrijven zijn dat?* kwam meermalen het enige juiste antwoord binnen: twee, namelijk Wijs & Zonen Hofleveranciers en Antiquariaat A. Kok & Zn.

De cadeaubon van 15 euro gaat na loting naar Hans Mensink.

Onze nieuwe prijsvraag luidt: *In welke advertenties vinden we de volgende woorden: 'Maatwerk', 'paaladvies', 'authentiek' en 'warm'?*

Mail uw antwoord naar

redactie@oudebinnenstad.nl.

Onder de inzenders van het goede antwoord verloten we een cadeaubon van 15 euro, te besteden bij een adverteerder in deze krant, te kiezen door de winnaar.

Behalve van Suze Westerveld, oud-kosteres van de Oude Kerk, en tekenaar Peter van Straaten (zie pagina's 15 en 16) heeft de buurt ook afscheid moeten nemen van:

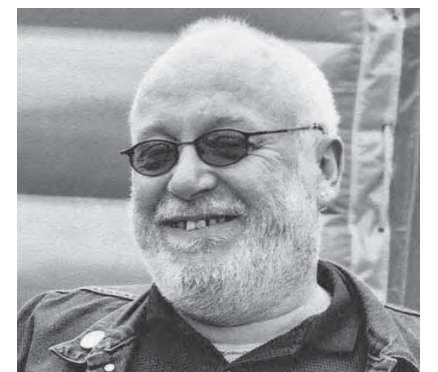
Hans Brouns

Ondernemer in vastgoed, horeca en seksbranche
24-5-1951 / 25-9-2016

Erik Pezarro

Fotograaf en uitmuntend vertaler; film- en tv-ondertitelaar
1-10-1953 / 26-11-2016

Bill Crompton

Medewerker DWI Amsterdam en actief binnen GroenLinks
9-7-1953 / 1-12-2016

Lies Gijsberti Hodenpijl

Buurtbewoonster sinds 1962
29-6-1929 / 9-12-2016

DE KLEINE WERELD
KINDEROPVANG & ONTWIKKELING

Warm, betrokken, professioneel

Blij kinderen en tevreden ouders, daar draait het om bij De Kleine Wereld

U bent van harte welkom op onze vestiging op het Oudekerksplein 8 voor een rondleiding en om kennis te maken met het team.

Voor meer informatie, onze andere locaties of vragen kijk op onze website www.dekleinewereld.nl of bel ons hoofdkantoor (020 4120633).

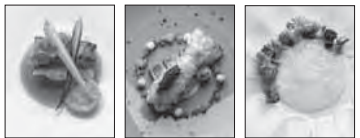
PASSENGER TERMINAL AMSTERDAM

Wilt u ook eens een cruise schip zien?
Kijk op www.ptamsterdam.com voor de cruisekalender!

BRIDGES
INSPIRED BY RON BLAAUW

EEN CULINAIRE BELEVING VOOR ALLE ZINTUIGEN

Bij Bridges draait het allemaal om vis! Executive Chef André Delpout creëert op een creatieve manier klassieke, traditionele gerechten met internationale invloeden en een unieke twist. Het visrestaurant in het hart van Amsterdam heeft in korte tijd een stevige plek veroverd tussen de beste restaurants van Nederland en werd in november 2013 bekroond met een Michelinster.

Bridges is de plek waar elke Amsterdamer zich thuis voelt, met goede service, gastvrijheid en gezelligheid; een plek om te genieten van prachtige vis-wijn combinaties. Er bestaat ook een mogelijkheid om privé te dineren in de Private Dining met uitzicht op de historische gracht en de Vloothoek, het geklimatiseerde domein waar Wine Director in charge of Bridges, Lotte Wolf, de wijnen proeft en selecteert. Zo is Bridges een culinaire beleving voor alle zintuigen.

Bridges inspired by Ron Blaauw
Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | +31 20 555 3 560 | Valet parking
info@bridgesrestaurant.nl | www.bridgesrestaurant.nl

Oudezijds Advocaten

Postbus 3611
1001 AK Amsterdam

Oudezijds Voorburgwal 237
1012 EZ Amsterdam
t 020 - 51 50 250
f 020 - 42 33 959
www.oudezijdsadvocaten.nl

K. de Bie
C. A. C. M. Ficq
S. de Vries
S. F. Yap

WIJS & ZONEN &
Hofleverancier

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat

Warmoesstraat 135a | tel. (020) 330 19 55
www.metropolitan.nl
ma-zo: 09.00 - 22.00

Welcome to the pastry room!

UITVAARTCENTRUM ELDERS

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201
Kruislaan 235 Amsterdam
www.davidelders.nl

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
www.houthandelschmidt.nl
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen boot aanlegsteiger

BOSCH
Makita
FLEXA

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Wet SLAGERIJ

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

DUN YUNG
est. 1957

"Wij brengen U dichterbij het Oosten."

In ons 6 verdiepingen tellende winkel vindt U onder andere:

- levensmiddelen (Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
- Chinees kruiden,
- kookboeken,
- keukenartikelen,
- meubelen (zowel nieuw als antiek),
- cadeau-artikelen,
- sier- en gebruiksvoorwerpen (Chinees en Japans),
- decoratiematerialen,
- kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam (ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
<http://www.dunyong.com> - info@dunyong.com

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

SELF SERVICE

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

YUCCA

O.Z. VOORBURGWAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu
KLEDING & SIERADEN

restaurant
Hemelse Modder
sinds 1984

www.hemelsemodder.nl
reserveren | 020 - 624 32 03

VERENIGING VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD
met hart voor de stad

Kom met de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB) op voor:

- behoud en herstel van de historische bebouwing van de binnenstad
- het bevorderen van een goed woon- en werkklimaat

Nog steeds worden plannen gemaakt en ontwikkelingen geïnitieerd, die een bedreiging vormen voor het unieke karakter van onze binnenstad. Plannen, die het monumentale karakter aantasten of ontwikkelingen, die eerder passen in een pretpark dan in onze mooie binnenstad.

Nu meer dan ooit is het nodig voor de VVAB om op te komen voor de binnenstad. Meer informatie over de vereniging vindt u op:
www.amsterdamsebinnenstad.nl

draag uw steentje bij en word lid!
Meld u aan als lid op www.amsterdamsebinnenstad.nl/lidworden

House of Orange Make-over & make-up

EVELINE VAN DIJCK

Menig buurtbewoner hield zijn hart vast, toen in 2014 het bericht kwam dat het voormalige Bethaniënklooster aan de Barndesteeg te koop werd gezet. Wat zou het lot worden van de prachtige zaal in de voormalige refter, waar ooit menige buurtbijeenkomst plaatsvond? En van de crypte? En van de rest van dit historische pand?

Sinds kort zijn in het complex tien woningen gerealiseerd waar eerst studentenhuisvesting was. De eeuwenoude keldergewelven zijn omgetoverd tot sfeervolle kantoorruimte. En de zaal-met-bar heeft een nieuwe huurder gevonden: House of Orange. Dit haar-, make-up- en stylingagentschap staat internationaal hoog aangeschreven.

Tijdens de lancering van het fraaie boek *Het Bethaniënblok in Amsterdam*, van Simon van Blokland en Frans Duivis, stappen we het pand voor het eerst weer als gast binnen. We worden verwelkomd door Erik van Dillen, manager van House of Orange. Voor de boekpresentatie heeft hij de bovenzaal ter beschikking gesteld. Er worden hier opvallend goede wijnen geschonken, zo merken we. 'Ja', lacht Van Dillen. 'Wat leuk om te horen! Die wijn hebben we betrokken via een vriendin. Haar ouders drijven een wijnhuis. Hun wijn is door hen naar haar vernoemd: *Fleur de l'Amaurigue*.' House of Orange is in 1995 opgericht door de toonaangevende haar- en make-up-artiest John Kattenberg. Zijn visagie is al jaren beeldbepalend voor modefoto's die onder andere zijn verschenen in de toonaangevende modebladen *Vogue*, *Marie Claire*, *Elegance*, *Esquire*, *Cosmopolitan* en *Elle*. Ook werkte hij mee aan tal van fashionshows en reclamecampagnes, van Levi's tot Longines Watches, Remy Martin en Mercedes Benz.

Werkvloer delen

'Ik heb me laten vertellen dat dit de oudste intacte gewelven van Amsterdam zijn', zegt Van Dillen. 'We zaten eerst in een vijf verdiepingen tellend pakhuis aan de Herengracht. Iedere discipline had daar een aparte etage. Rond 2012 werd dat echt te klein. We kregen behoefte aan een eigen studioruimte. En het leek ons inspirerend om met de verschillende disciplines één werkvloer te delen. We waren al jaren op zoek, maar er diende zich niets aan. Totdat we in 2015 in contact kwamen met iemand die ons meenam naar het

Erik van Dillen: 'We hoefden meteen niet meer verder te kijken. Dit was het.'

Bethaniënklooster. We hoefden meteen niet meer verder te kijken. Dit was het.' De medewerkers genieten van de authentieke, rustgevende sfeer. Vanuit het middeleeuwse klooster ontwikkelt zich nu nieuwe bedrijvigheid. Er zijn projecten, veelal internationaal, op het gebied van beauty, mode en fotografie. De zaal is veranderd in een grote studio. De schilderijen zijn van de muur gehaald, de wanden zijn strak wit. De studio is ook te huur voor *photo shoots*, modepresentaties en

stylingactiviteiten. Tijdens de spectaculaire opnames van de speelfilm *The Hitman's Bodyguard*, waarvan menig buurtbewoner zich nog de schietpartijen en speedboten herinnert, gebruikte de crew deze studio als visagie- en kleedruimte.

Make-upschool

Langs de wanden liggen talloze glossy modetijdschriften waar House of Orange voor

werkt. Het agentschap werd opgericht door John Kattenberg omdat hij talenten op het gebied van haar, make-up, mode en interieurstyling wilde combineren. Tot dan toe waren die disciplines vaak ondergebracht bij modellenbureaus.

House of Orange geniet een internationale reputatie wat betreft het introduceren van nieuwe stijlen. Naast stylisten en haar- en make-upartiesten zijn er intussen ook fotografen aan het agentschap verbonden. Het is een succesvolle combinatie van individueel creatief talent en een uitgebreid communicatieteam. Stijlen van make-up en mode zijn overigens onderhevig aan verandering en aan de tijdgeest, maar ook aan bewegingen geïnspireerd op vroeger tijden. Oprichter John Kattenberg realiseerde zich begin jaren negentig, tijdens een modeweek in Parijs, dat ook make-upstijlen zich herhalen. De vicieuze cirkel van de retro gaf hem het gevoel dat ook hij zichzelf ging herhalen. 'Dat vond hij verschrikkelijk', vertelt Van Dillen. 'Hij is een man die houdt van experimenten en vernieuwingen. Daarom besloot hij in 1997 zelf een make-upschool te beginnen. De House of Orange Make-Up School werd razend populair. De opleiding biedt twee keer per jaar een cursus van zestien weken aan en is volgeboekt tot 2019.'

Orange Babies

Behalve House of Orange is in het Bethaniënklooster ook de stichting 'Orange Babies' gevestigd. Deze stichting is in 1999 opgericht door Baba Sylla, de partner van Kattenberg, samen met *creative director* Stef Bakker en Kattenberg zelf, en stelt zich ten doel om in Afrika moeders met aids en hun baby's te helpen. Dit biedt de mogelijkheid om iets te doen voor de kwetsbaarste mensen op het continent waar Sylla vandaan komt. Orange Babies zamelt geld in voor projecten die tastbare hulp bieden en probeert mensen in het rijke Westen bewuster te maken van de wereldwijde aidsproblematiek. Vanzelfsprekend wordt hiervoor het wijdvertakte netwerk ingezet van invloedrijke mensen in de wereld van mode, muziek, kunst en sport. Het 'Orange Babies Ball' is bijvoorbeeld al tien jaar lang de meest *fashionable* fondsenwervingsavond van Nederland. Begin november werd op het jaarlijkse Gala 360.000 euro opgehaald.

House of Orange wil naast zijn eigen bedrijvigheid ook activiteiten organiseren en 'hosten' die openheid uitstralen naar de buurt. Het is mooi om styling en mode een relatie te laten leggen met de buurt, zoals de lancering van een modetijdschrift of een boekpresentatie. De presentatie van *Het Bethaniënblok in Amsterdam* was natuurlijk een schot in de roos. En er zijn plannen om in december een kerstmarkt in het Bethaniënklooster te houden. Tot slot vertellen we Van Dillen over een non-nengezang. Een buurtgenote hoort dit met enige regelmaat soms diep in de nacht in haar huis, dat deel uitmaakt van het Bethaniënkloostercomplex. In plaats van ongelovig te kijken, glimlacht Van Dillen. Na een korte aarzeling vertelt dat hij al een paar keer, na een *photo shoot* in de voormalige refter, gehoord heeft dat de aanwezigen het idee hadden dat er van bovenaf werd meegekeken ... terwijl er niemand was te zien. Niet griezelig, maar wel opmerkelijk. Laten we het maar houden op de authentieke charme van een bijzonder gebouw.

Zie ook www.houseoforange.nl en <https://orangebabies.nl/>

Het Bethaniënblok in Amsterdam

Van uitgeverij WalburgPers is vlak voor de kerst een fraai uitgevoerd boek verschenen met een schat aan informatie en prachtige foto's, prentbriefkaarten en andere afbeeldingen van de buurt. Voor *Het Bethaniënblok in Amsterdam* (€ 39,95) zijn de verhalen deels geleverd door oud-buurtbewoners en aangevuld door de auteurs Simon van Blokland en Frans Duivis.

Van Blokland woonde een kleine dertig jaar in de Barndesteeg 10, waar hij als kunst- en siersmid werkzaam was in de smederij van zijn vader. Zijn hobby is het verzamelen van boeken, prentbriefkaarten en foto's van Amsterdam. Duivis' ouderlijk huis was het Klein Trippenhuis aan de Kloveniersburgwal 26, waar zijn vader Chocolaterie 't Trippenhuis dreef. Duivis had eerder al de geschiedenis van het Klein Trippenhuis geschreven, wilde nu een boek over de Bethaniënbuurt maken en stapte met dit idee naar verhalenverteller Van Blokland. Die was meteen enthousiast en stelde zijn archief en collectie ter beschikking. 'Een snoepwinkel', aldus Duivis.

In het najaar van 2013 plaatsten zij in diverse buurtperiodieken een oproep aan (oud)buurtbewoners om informatie over hun buurt te delen. Het resultaat was overweldigend. Veel bewoners, bedrijven, verenigingen, stichtingen en andere instellingen kwamen met verhalen en beeldmateriaal. Die informatie hebben Van Blokland en Duivis voorbeeldig geordend, geredigeerd, aangevuld en van illustraties voorzien. Per straat of steeg staat (voor zover bekend) van elk huis beschreven wie er woonden, of wat daar door de eeuwen heen plaatsvond. Daarnaast zijn er meer thematische hoofdstukken, zoals over het Joodse karakter van de buurt en de prostitutie.

Burgemeester Eberhard van der Laan schreef het voorwoord. Hij eindigt met de woorden: 'Simon van Blokland en Frans Duivis hebben de Bethaniënbuurt met recht onder de sluier van het verleden vandaan gehaald. De opzet en de uitvoering van dit boek maken het zeer geschikt als leidraad bij een wandeling door deze bijzondere buurt.'

1 Stel onmiddellijk een absolute hotelstop in.

2 Beperk de attracties voor massatoerisme.

3 Verbied touringcars binnen de stadsgrens.

Alleen dit soort snel te nemen maatregelen kan nog helpen de overlast van het ongebreideld toenemende toerisme te stelpen. Want de tijd dringt. Dat is de conclusie van een interview met de toerisme-expert Stephen Hodes.

Dit vraaggesprek werd eerder gepubliceerd in Binnenstad, het verenigingsblad van de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB), nr. 277 (juli/augustus 2016).

WALTHER SCHOONENBERG

Stephen Hodes kwam 46 jaar geleden op zijn 21ste van Kaapstad naar Amsterdam. Hij studeerde bouwkunde aan de TU Delft. Kort daarna ging hij werken als marketingmanager bij het Nederlands Bureau voor Toerisme (NBT). In 1985 vertrok hij naar New York, waar hij directeur Noord-Amerika werd voor het NBT. Na zeven jaar kwam hij terug in Nederland, waar hij leiding gaf aan de afdeling horeca, toerisme en cultuur van KPMG. Nadat hij in 1997 met vijf KPMG-collega's LA-group was begonnen en zich onder meer ging bezighouden met citymarketing en toeristisch beleid, werd Hodes door de media gebombardeerd tot 'toerisme-expert', vooral nadat het onderwerp van de 'drukte' hoog op de politieke agenda was gekomen. We spreken hem in Spaces aan de Herengracht, een grachtenpand waar creatieve ondernemers, die graag in de stad werken, een werkplek huren.

Je hebt veel van de wereld gezien. Wat is er volgens jou bijzonder aan Amsterdam?

Voor mij maakt de functiemenging onze stad zo interessant. In andere steden is het centrum vaak exclusief voor bedrijven. 's Avonds gaan de mensen weg en dan is het er dood. In Amsterdam is dat niet zo. Dat is wat Amsterdam uniek maakt, de balans tussen de verschillende stedelijke functies wonen, werken en recreëren. Hier hebben we, om met Jane Jacobs te spreken, 'eyes on the street'.

Maar aan dat unieke karakter dreigt een einde te komen. Ik word af en toe neergezet als antioerist, maar dat ben ik helemaal niet. Ik was nota bene zelf jarenlang werkzaam in de toerismesector. Toeristen betekenen een verrijking voor de stad, maar het moet niet doorslaan in een monocultuur.

Is het nog niet te laat? Kunnen we het tij nog keren?

Je moet nooit opgeven. Kijk naar de jaren zeventig. Ik heb mij toen bezighouden met de Jordaan. Er waren grote sloopplannen en veel panden stonden er slecht bij, maar een aantal mensen gaf de strijd voor behoud niet op. Ja, er is een tsunami van toerisme onderweg, het is lastig dat tegen te houden. Toch is er wel degelijk iets aan te doen, maar dan moet men wel bereid zijn keuzes te maken. Er is alle reden om somber te zijn, maar ik ben een optimist. Ik geef het pas op als het echt te laat is, en dat is het nog niet.

Het gemeentebestuur maakt vooralsnog geen echte keuzes. Ze staan eigenlijk alleen spreiding en bestrijding van overlast voor.

Op een gegeven moment kan ook dat niet meer. Stel, je geeft een feest. Je nodigt dertig mensen uit.

Stephen Hodes:

Stephen Hodes (foto Wim Ruigrok)

Die nemen allemaal een vriend mee. Zestig mensen in je huis. Een beetje druk, maar nog altijd leuk. Maar dan zet één van die vrienden je feestje op Facebook. Opeens komen er twaalfhonderd mensen. Dan is het geen leuk feestje meer. Dat is wat nu met de stad aan het gebeuren is. De stad heeft geen onbeperkt absorptievermogen. Er is een fysieke grens aan wat mogelijk is.

De maatregelen die het gemeentebestuur neemt, zullen geen enkel effect hebben. Het idee dat maatregelen om de toeristen te spreiden de druk in de binnenstad zullen beperken, is een illusie. Toeristen zijn als jagers die je ook alleen maar ziet waar prooi is. Anders gesteld: ze zijn als mieren die op een suikerklontje afkomen. De binnenstad is dat suikerklontje. Ze komen voor de attracties, ze komen voor de binnenstad, de grachten, de musea, de coffeeshops. Er komen vooralsnog geen attracties in andere wijken die daarmee kunnen concurreren. Het gemeentebestuur maakt geld vrij voor het opknappen van parken. Ik noem dat onzin. Het zal nul-komma-nul effect hebben op toerisme en spreiding.

Zef Hemel zegt dat we de stad moeten vergroten en de bevolking laten toenemen naar twee miljoen. Dan tellen we als stad internationaal gezien weer mee. Dan leggen de bewoners weer meer gewicht in de schaal.

Dat is volkomen irreal. Dat gaat niet gebeuren. Onze stad groeit met een kleine één procent per jaar. Ik kom net uit Tokyo. Daar wonen 37 miljoen mensen in één stad. Waar blijf je dan met je twee miljoen?

Ook als je de gemeente Amsterdam groter maakt door annexatie van de omliggende gemeenten, wordt de stad zelf niet groter. De Randstad beleef je niet. Sommigen spreken over Holland City: ons hele land één stad. Maar dat beleef je niet zo. Als je van Amsterdam naar Haarlem gaat kom je in een andere stad. Dat is een andere entiteit, met een eigen karakter.

We zijn een dichtbevolkt land met veel relatief kleine steden. We moeten de grenzen van de stad helder maken en het groengebied tussen de steden bewaren. Amsterdam is en blijft een kleine stad. Accepteer dat, omarm dat. En heb je beleid op orde. Ga het regelen. En het kan, want we hebben een goede uitgangspositie. Dat heeft met de schaal van de stad te maken. Ik heb ook helemaal geen angst dat we een uitverkoop krijgen naar rijke Russen of Chinezen. Want de schaal van de stad is te klein, de huizen zijn te klein, de trappen te steil, geen liften. Het probleem ligt vooral bij de beleidsmakers. Zij hebben een obsessie met groei en onvoldoende oog voor de 'quality of life'.

We hebben dus een goede uitgangspositie om de strijd aan te gaan?

We zijn anders dan andere steden, en dat bijzondere karakter van een relatief kleine stad op menselijke schaal moeten we koesteren. Het betekent tegelij-

kertijd dat we maatregelen moeten nemen. Toerisme is zeker belangrijk voor de stad, maar de balans is zoek. En het is niet waar dat we het toerisme nodig hebben om de voorzieningen in stand te houden. Het Rijksmuseum heeft ook jarenlang gefunctioneerd met minder dan een miljoen bezoekers. Je hebt geen twee miljoen bezoekers nodig om te blijven bestaan.

Welke maatregelen zijn nu nodig om dat unieke karakter van een gemengde woon-werkstad in stand te houden?

Ten eerste moet er een ander accommodatiebeleid komen. Het gemeentebestuur heeft een hotelnota uitgebracht, maar daarin staan vooral intenties, geen enkele echte maatregel. Er komt geen hotelstop voor de hele stad. Vorig jaar zijn er drieduizend hotelkamers bijgekomen en de komende jaren zullen er nog eens zesduizend hotelkamers worden bijgebouwd. Voor zover er dan een stop geldt, is het: 'nee, tenzij ...', dus zo boterzacht als het maar kan. Er komen dus veel nieuwe hotels bij, ook in de binnenstad.

Wat we nodig hebben, is een volledige stop tot de toegezegde hotelkamers zijn gebouwd. Daarna stel je een quotum in van, zeg, vierhonderd kamers per jaar: een beheerste groei. Het is niet populair, maar

'Deltaplan toerisme nodig'

je moet het doen. Anders raakt de stad, bij één procent bevolkingsgroei per jaar, volledig uit balans.

Moet je dan niet ook Airbnb aanpakken?

De gemeente heeft een contract gesloten met Airbnb. Airbnb draagt nu toeristenbelasting af, dat is mooi. Maar de gemeente heeft op geen enkele manier inzicht gekregen in hun gegevens. Zij heeft zich alleen maar monddood laten maken. Ik zou het omdraaien. Airbnb geeft de gemeente volledig inzage in hun gegevens, adressen, het aantal nachten, het aantal mensen et cetera – wat elk hotel ook moet doen – want anders worden ze verboden. Punt. Als de gemeente dan weet wie zich niet aan de regels houdt, kan er effectief worden opgetreden.

Er worden door bedrijven hele huizen gekocht om die continu aan toeristen te verhuren. Ook bij woonboten gebeurt dat. Je moet als overheid bereid zijn om een einde te maken aan de verhuur van hele woningen. Op dit ogenblik is het eigenlijk niet mogelijk te handhaven, want er zijn geen gegevens. Je moet niet afhankelijk willen zijn van een kliklijn.

Wat is jouw tweede maatregel?

Je moet formuleren welke stad je wilt zijn. Een persoon heeft een vriendenkring die bij hem past. Dat is bij een stad net zo. Een stad heeft een karakter, bepaalde eigenschappen. Dan blijkt al snel dat deze stad niet moet inzetten op grote groepen, niet op groepen uit China, Rusland, India, noem maar op. Wij moeten inzetten op een schaal die past bij de stad. Kies dus voor individueel reizende mensen, ervaren reizigers. Ik heb het dus niet alleen over cultuurtoeristen, maar over, laten we zeggen, kwaliteitstoeristen. Die kunnen jong of oud zijn, arm of rijk, net als de stad zelf is dat een mix. Kortom, niet inzetten op de 'eerste generatie'-toeristen.

Kijk naar de Amerikaanse bezoekers. Toen die hier voor het eerst kwamen, kwamen ze ook in groepen, net als de Chinezen nu. Dat zie je bij de Amerikanen niet meer. Ze zijn ervaren reizigers geworden. De eerste generatie gaat in groepsverband, de tweede gaat individueel, maar doet alleen toplocaties aan, de derde is avontuurlijker en gaat van de gebaande paden af, wil alles zelf ontdekken.

Hoe kan je ervoor zorgen dat er alleen nog individuele toeristen komen?

Door geen hotels te bouwen van 600-plus kamers. Een groepshotel is groot en onpersoonlijk. De accommodatie bepaalt deels wat je voor toeristen krijgt. Als je een quotum hebt, kun je daarop sturen. Hetzelfde geldt voor het soort attracties in de stad. En je moet 'Amsterdam Marketing' een heldere opdracht geven. Nu is de stadspromotie erop gericht om zoveel mogelijk mensen naar Amsterdam te halen.

En als je deze stad wilt marketen, dan promoot je het bijzondere karakter van onze stad. Je hebt ook aandacht voor de bewoners en je houdt continu de balans in de gaten. Je gaat in gesprek met de bewoners. Die worden nu door het gemeentebestuur weggezet als lastig, zeurders. Dat moet veranderen. Mijn tweede maatregel is dus, samengevat: sturen op het soort hotel, het type attractie, een andere marketing.

Moeten we niet af van de cruiseschepen?

Ik zou nooit een grotere sluis maken om cruiseschepen met achtduizend mensen aan boord naar de stad te halen, maar die komt toch. De riviercruiseschepen zijn een ander verhaal. Dat gaat enorm groeien. Zorg ervoor dat ook de cruiseschepen toeristenbelasting betalen. Ze brengen veel vervuiling met zich mee, ze lozen mensen voor een korte tijd, je hebt als stad relatief weinig hieraan.

Wat is jouw derde maatregel?

Haal de touringcars uit de binnenstad. Verplicht iedereen die met de bus deze stad aandoet, over te stappen op boten aan de rand van de binnenstad. Maak voorzieningen om dat mogelijk te maken. Kijk, die zogenaamde bus-stewards, die touringcars door de binnenstad moeten loodsen, dat zet geen zoden aan de dijk. Misschien wel tijdelijk, maar er moet een lonkend perspectief worden geboden. Dat is er nu niet. Er komen alleen veranderingen als er pijn is óf ambitie. Pijn is er nog niet in voldoende mate.

De ondernemers hebben een goede lobby, maar de bewoners kunnen zich niet organiseren. En er is

geen ambitie, noch bij de ondernemers, noch bij de gemeente. Daarom verandert er niets. Het moet kennelijk eerst nog veel erger worden.

Wij horen anders nu al mensen zeggen: 'Ik ga weg'.

Ja, dat is begrijpelijk. Dat komt doordat de monocultuur steeds groter wordt. Uit een recent onderzoek onder drieduizend inwoners is gebleken dat steeds meer mensen de drukke plekken in de stad mijden. Het gebied waar Amsterdammers niet meer willen komen wordt steeds groter, en het aantal

'centrummijders' groeit. Ik noem dat *creeping paralysis*, stukje bij stukje raak je steeds verder verlamd. Maar omdat het zo langzaam gaat, is het moeilijk om het waar te nemen. Ik fietste laatst met iemand van het Damrak naar het Rembrandtplein en we keken kritisch naar die straten. Wat een armoede! Je ziet het als Amsterdammer niet eens meer.

Mijn conclusie is: het gaat om veel acties tegelijkertijd. Het gaat om een optelsom van maatregelen. Ik noemde de eerste maatregelen die je moet nemen. Maar je moet meer doen. Je moet bijvoorbeeld ook de openbare ruimte reguleren. Kijk hoe we met de Dam omgaan, ons nationale plein. Haal de kermis van de Dam, de hotdogtent; zet in op kwaliteit. Beperk het aantal souvenirwinkels. Daar reguleer je ook het soort bezoeker mee.

Het gemeentebestuur moet proberen te begrijpen waarom steeds meer bewoners zich keren tegen het toerisme. Deze stad is kleinschalig en heeft een heel specifiek karakter. Er is weinig semi-overgangsgebied tussen het privéhuis en de straat. We wonen direct aan de openbare ruimte, hooguit is er een portiek of een stoep. In andere steden zijn er grote appartementengebouwen met veel interne verkeersruimtes, voortuinen tussen de voordeur en de straat, noem maar op. Daarom ervaren de bewoners het sneller aan den lijve dan in menige andere stad. Uiteindelijk word je figuurant in je eigen stad.

Kan Amsterdam wat leren van andere steden? We zijn tenslotte niet de enige erfgoedstad met een toerisme probleem.

We kunnen bijvoorbeeld wat leren van Barcelona. Daar heeft de burgemeester een echte hotelstop afgekondigd. Ze willen zelfs niet meer de toegezegde vergunningen verlenen. Het is de vraag of ze dat gaat lukken, maar ze zijn ook hard doende nieuw beleid te ontwikkelen.

Amsterdam kan daar wat van leren. Maar eigenlijk hoop ik dat andere steden straks iets van ons kunnen leren. Amsterdam moet een gidsstad zijn; laten zien hoe we dit aanpakken, hoe we het bijzondere karakter van onze stad in stand houden.

Het toerisme wordt wereldwijd een probleem, maar eigenlijk in de eerste plaats een Europees probleem. De wereldbevolking gaat flink toenemen, behalve in Europa; hier gaat het als enige continent dalen. De oude wereld wordt een toeristische bestemming. Dat is ons voorland. Het probleem begint zich af te tekenen, maar we staan nog maar aan het begin. Daarom zijn er geen halve, maar echte maatregelen nodig. Daarom heb ik gepleit voor een deltaplan voor het toerisme. Het is een kwestie van overleven.

Willen jullie Dan gaan we dat

Een laagje verse poedersneeuw bedekt het Paleis op de Dam.

Kerstavond. Maar waar stilte zou moeten heersen, klinkt rumoer. Duizenden toeristen met rolkoffers kruisen over het plein en walsen het tere sneeuwlaagje plat.

Een zacht zoemende drone filmt de Damgangers. Hij zendt zijn beelden naar videoschermen, rondom de hoge Nordmann-kerstboom.

Een zoenend stelletje dat zichzelf terugziet op het scherm, steekt zijn selfiestick schuin omhoog. Hun hemelse kus die eeuwig had moeten duren, verdampst met een klik tot 666 likes op Facebook.

Zo lachen de talloze toeristen zich in hun selfies de wereld over. Met het Paleis en de boom als winters decor. *This is Amsterdam!*

Het plein heeft het allemaal meegemaakt. Eerst waren er de Hollandse kooplieden, eeuwenlang migranten, Naatje, de Duitse bezetter, Canadese bevrijders. Nu zijn het Chinese dromtoeristen en Britse nachtbrakers. Het plein kan ze hebben. De selfiestick-verkopers doen goede zaken.

Van achter de grote ramen in de lounge van sterrenhotel Monopolsky slaan drie buurtbewoners en een gepensioneerde politieman, De Fluiter, vol verbazing de immense drukte op het plein gade.

Traditioneel komen zij hier elk jaar samen om, na een rondgang door de buurt, samen met vele buurtgenoten aan te schuiven aan het jaarlijks kerstdiner. Nu halen ze in de lounge herinneringen op aan oude kerstavonden. Zoals die ene keer dat burgemeester Van 't Padje een ontroerende toespraak had gehouden over buitenlanders, *locals*, *good people* en *bad people*.

Daarna had hij met een druk op een grote rode knop zijn boodschap bezegeld en baadde het plein in een fonkelend licht, dat de menigte verenigde. 'Wij zijn allemaal Amsterdammers. Eén-Amsterdam. Eén-Ster-op-de-Dam!'

'Allemaal Amsterdammers?', schalt het door de lounge. Ex-diender De Fluiter is niet te spreken over de zalvende burgervader. 'Maar dat was toch je rei-einste flauwekul van een poepverkoper!'

'Ach, zie het niet zo zwart-wit.' De goed geconserveerde buurtfotografie Marja van der Zande, die voor menig kunstenaar model heeft gestaan, maar vaak in onmin leeft met de eerste burger van de stad, is vanavond coulant.

Documentairemaakster Eline van Dam, haar vriendin, is overweldigd door de drukte maar bestuurt haar drone behendig. 'Flippen joh! Niet te filmen!' De vierde en oudste van het groepje is de extreem-linkse journalist Wouter Laag. Voor hem staat vast dat het Kapitaal de buurt eeuwig zal verloederen. 'Eerst heersten hier de drugs en de seks. Nu de nieuwe klasse van de rock-'n-rollkoffers.' Hij moest nodig weer eens posters gaan plakken, vond hij.

Vanavond zit het viertal rond de stamtafel met daarop een echt Amsterdams bordspel: *Het Spel van den Huisbaasch*.

Het is onlangs opnieuw commercieel uitgebracht door het stadsdeel om de kas te spekken die door burgervader van 't Padje en trawanten was leeggezogen.

Wouter gruwet van het kapitalistische spel. 'Kijk nou', roept hij, terwijl hij naar twee dobbelstenen wijst die sprekend lijken op die boven de gokhal in de Molensteeg. 'Kijk nou. Zo loop je je stinkend rijk te kopen aan straten met onroerend goed! Hele buurten opkopen, zoals de Wafelwinkelwijk, het Headshophokwarter en het Airbnb-complex. Dat is toch pervers!'

Wouter geeft graag grondige colleges.

'En dan Huisjes kopen. Dat lijkt onschuldig, maar heb je er vijf, dan ruil je die in voor een Hotel. Hele straten! En wie op Tours & Tickets komt, mag de huizenprijs verdubbelen.'

Eén verschil met het Monopolyspel is De Fluiter meteen al opgevallen. De Gevangenis ontbreekt! 'Zie je wel', reageert Marja verbluft. 'De politie is verdwenen. Foetsie! Zelfs die leuke agent te paard die over auto's kon springen. Heb ik nog zo'n leuke afdruk van!' Al babbelend weet ze het spel behendig te winnen.

Na het spel zal het viertal hun traditionele rondwandeling maken van de zuidkant van het Red Light District naar De Hof van De Wereld, in de bocht van de Zeedijk.

'Kom op, jongens, laten we nu gaan', dringt Eline aan. 'Anders komen we nog te laat op het kerstdiner.'

Vanuit het warmgestookte Monopolsky lopen ze de vrieskou in. Een groep paardenstaartjes heft een dispuutlied aan. Daarnaast gilt een groepje Engelse schreeuwleijkerds *'Justin! Justin!'*.

'*What are we doing here?*' bast De Fluiter, met de tongval van John Irving. *'We are real Beliebers!'* gillen de meisjes terug. *'Justin lives here!'*

De arme deerns weten het kennelijk nog niet. Dat het nieuws dat straatracer en zanger Bieber voor vijftig miljoen een penthouse naast De Bijenkorf zou hebben gekocht, helemaal niet waar is. Maar hij houdt van Amsterdam en heeft voor vanavond een stand-in gehuurd die terugzwaait naar de fans. Met hun selfiesticks schuin in de lucht, zwaaien de meisjes met hun vrije hand hysterisch terug.

Kerstavond op de Dam. Het zou nu stil moeten zijn ... een laagje sneeuw, gedempte voetstappen.

'Tijd om te verkassen', kondigt De Fluiter aan. Hij beent richting de Warmoesstraat, met Wouter in zijn kielzog. Eline en Marja slaan stevig gearmd linksaf, richting Damstraat. De oplettende ex-politieman kijkt ze na, en zijn getrainde oog ziet nog net hoe twee gedaanten de Pijlsteeg in duiken. Het zijn een man en een vrouw.

'Wouter, we gaan even bij de Zusters langs.'

In de Warmoesstraat brengt De Fluiter altijd graag een huisbezoek aan de Zusters Augustinessen; zeker op kerstavond, als daar het kaarslicht schittert. Maar de kerstster is verdwenen. Dwars op de gevel hangen nu twee gestileerde rode boodschappentassen, met: DIRK.

'Mohgen, heren! Biertje?' Corpsleden van verderop, met hun eigen evenemententerrein, torsen volle kratten naar hun Corps-lokaal.

Enkele dames, getooid met kokette kerstmutsjes, werven klanten voor het casino ertegenover. 'Do you want to play baccarat?'

Bij de condoomwinkel weer andere dames, met vrolijk knipperende plastic piemeltjes op hun haarband. Ze delen meetlintjes uit.

'Wij leveren onze regenjasjes in alle soorten en smaken. Maar meet u zelf wel even uw maatje?'

Eettafeltjes aan weerskanten op de trottoirs dwingen de toeristenstroom de rijweg op.

'Dat briljante idee komt van voormalig ambtenaar Blanjebleu, nu burgemeester van de binnenstad', weet Wouter. 'Zou hij zo in één klap van alle rijdende en parkerende fietsers afkomen?'

De afdeling *crowd control* van het stadsdeel werkt ook een andere ingeving van Blanjebleu uit, die hij opdeed tijdens een werkbezoek aan Venetië.

'Blanjebleu heeft democratisch besloten dat alle voetgangers zich in dezelfde richting moeten bewegen', meldt Wouter. 'Het volk van de cruiseschepen loopt, achter hun landenvlaggetjes, héén naar het zuiden via de Warmoesstraat en terug naar het noorden via het Damrak. De man is verzet op experimenteren.'

De Fluiter hoort hem niet. Hij ziet met lede ogen aan hoe het hem vertrouwde politiebureau van weleer is verdwenen achter een zwarte, houten schutting. Maar alert als altijd, ziet hij door de stuif-sneeuw een groepje verdachte *hoodies* bij de Armsteeg. En heft zijn fluitdeun aan, als waarschuwing. De dealers stuiven de steeg in.

Hooft Wouter daar nu uit het proeflokaal In de Clovispoort vrolijke kerstliederen opklinken? Jazeker! Daar begeleidt zowaar zijn tweelingbroer Eduard Laag op de piano drie prachtige zangeres-

sen terwijl een gewillige schare locals en verwaalde toeristen meezingt:

Komt allen tezamen, Stille nacht heilige nacht, Mary had a baby en Er is een kindeke.

In straf tempo wordt het kerstrepertoire afgewerkt. De volslanke bardame Tinie lokt De Fluiter naar binnen en vraagt hem met welk welkomstdrankje hij graag de keel smeert. Venusolie? Kus-me-snel? Pruiimpje Prik?

'Nou, jongedame, vroeger waarschuwde het Bureau ons al voor de drie D's. De drie D's van drank, dames en dalven. De likeur moet je laten stáán, en je jongheer laten hängen.'

'Wat een leuke man', denkt Tinie.

Wouter dringt zich naar de hoektafel.

Daar zit de bekende buurtgenoot Kroes op een schermpje te turen. Hij is klokkenluider, kerkganger en kampioen van de buurt. Hij mag als gewaardeerd oliemannetje regelmatig even 'aanschrijven' bij burgervader Van 't Padje.

Kroes *swipet* over zijn schermpje. 'Kijk, Wouter. Een enquête van het stadsdeel: *Wilt u meer of minder illegale hotels? Wilt u meer of minder wafelwinkels? Wilt u meer of minder toeristen? Dan gaan wij dat regelen.'*

...een nieuw verhaal? ...regelen!

momentje voor mij? Dit is mijn gloednieuwe actiegroep WIJ-Amsterdam. No pasarán! Maar wij zijn tegen geweld. Zet u dat er even bij?' Dan voegt hij zich weer in de groep.

Even verderop is het bij het Volkswarenhuis, beter bekend als Antiquariaat Kok, een stuk rustiger. Hier vind je nog unieke boeken, zoals het laatste fotoboek van *Het leven van de dodo*. 'Hier hebben ze mijn *guilty pleasures*', verzucht Marja. 'Kan wel wezen', kaatst Eline. 'Maar van dooie beesten word je niet wijzer. Kom, we gaan naar de Nieuwmarkt. Dat is mijn guilty pleasure.'

Voor de gevel van 't Loosje zit Han Knuistje, de erudiete wandelschrijver, onder de gloed van een behaaglijk straalkachtje de krant te lezen. Zodra hij de dames ziet naderen slaat hij zijn *Handelsblad* dicht. Knuistje kent de dames van allerlei projecten, zoals hun gezamenlijke *dinnertable*-boek over de Wallen.

Hij ziet er bedrukt uit.

'Iets mis?' vraagt Eline.

'Nou had ik voor het *Handelsblad* van vandaag een essay ingeleverd voor het Economiekatern. Had ik als kop ingeleverd *Handel en de Messias*. Hebben ze er een muziekredacteur op gezet. Hier. Kijk nou! *Han Knuistje: Händel en de Messias*. Je kunt ook niks aan ze overlaten!'

Van achter de Waag klinkt een brassband die 'U zij de glorie' speelt.

'Joh! Kom mee naar het kerstdiner', zegt Eline troostrijk tegen Knuistje.

Dat montert hem op.

Op het plein deelt het Leger des Heils erwtensop uit. Rondom de dampende soepketel wachten koukleumende wijkagenten en handhavers ongeduldig op hun kerstdiner. Knuistje telt er wel honderdveertig!

Wijkagent Pietersen van de Hermandad roert mee in de ketel en deelt uit. 'Ze blijven de hele avond op het plein. En tot de lente zullen ze ons steunpunt versterken, voor uw veiligheid.'

'Goed zeg! De politie is definitief weer terug in onze buurt', juicht Eline. Enthousiast geraakt filmt ze de brievenbussen van De Flesseman. Daar hangen weer touwtjes uit!

'Nou, dan kunnen we ook veilig over de Zeedijk', stelt Knuistje voor.

Daar gaan ze. De Dijk over en dan linksaf door de Molensteeg.

Maar wat glijdt de buurt toch af! Ook hier worden de geribbelde dildo's op de vensterbank vervangen door gladde Nutellapotten. Waar zijn de vaste waarden van vroeger toch gebleven?

Dikke Karel is inmiddels op zebrajacht in Afrika, De Waard zit op een zeiljacht bij Portugal en Zwarts is helaas vertrokken naar de eeuwige jachtvelden. Wel hangt boven de gokhal nog steeds die grote rode dobbelsteen.

Juist als de dames de hoek omslaan, blijft Knuistje nog even staan. Ziet hij daar nu twee zoekende figuren – één langer en één kleiner – zuidwaarts de Achterburgwal op gaan?

Op de hoek van de Spooksteeg ontmoeten ze De Fluiter met zijn groepje. Knuistje vraagt of hij ze ook heeft gezien. Die twee. Daar op de Achterburgwal.

'Die twee Palestijnen, bedoel je? Hebben vast een kerstdiner van het Leger des Heils in de Korpszaal.'

Observeren, onthouden en combineren.

'Wat lijkt De Fluiter toch sprekend op Baantjer', denkt Wouter vol ontzag.

De Hof van De Wereld ligt in de bocht van de Zeedijk. Hier zullen ze samenkomen voor het kerstdiner. Deze rustieke uitspanning met zijn besneeuwde binnentuin en fraaie hekjes is vernoemd naar haar vorige eigenaar. Wijlen ome Frits vergaarde zijn fortuin niet met bakpoeder, maar met het uitbaten van cafés, gokhuizen en bordelen.

Wouter mocht vroeger graag naast hem op het stoepje zitten als ome Frits daar mondharmonica speelde. Nu loopt hij mee naar binnen door de opengeklapte tuinhokjes.

Het lopend buffet voor alle buurtgenoten staat al in de startblokken. Zij zijn in druk gesprek aan de lange, mooi gedekte tafel.

En dan, als iedereen zijn plaats lijkt te hebben gevonden, stapte een kleine gedaante het verhoogde podium op. Het is Hannie, de heilsoldate.

'Lieve mensen! Wat fijn dat jullie allemaal gekomen zijn! Gelukkig, de dagen lengen weer. Het licht zal eindelijk weer komen. Verlichting in de duisternis. Dit is het feest van het licht, van het nieuwe leven.'

Want het is me wat – in deze buurt, waar wij allemaal zo vreselijk veel van houden. En waar we ons vragen over stellen. *Willen we meer of minder illegale hotels? Of: Meer of minder wafelwinkels? Of: Meer of minder toeristen?*

Maar dat zijn de goede vragen niet. Ze roepen alleen maar nieuwe vragen op. Ik houd jullie daarom voor: Blijf niet vastzitten in je oude verhalen. Klamp je niet vast aan *hier wat minder*, dus *daar wat meer*. Gooi je oude regels overboord.

Daarom vraag ik jullie: Kunnen we wat elkaar wat meer ruimte laten? Leven en laten leven? Meer waarderen? Stel dan een andere vraag: *Willen jullie een nieuw verhaal?*

Ik heb twee gasten meegenomen – als jullie dat goed vinden. Ze zijn een stel. Zij is hoogzwanger, en morgen zal ze haar kindje krijgen. Ik kwam ze tegen op de Achterburgwal. Twee vluchtelingen, op zoek naar een schamel dak.

Maar ze slapen op straat, omdat niemand plaats voor ze had.

Want wat doen we?

Onze kloosters bouwen we om tot supermarkten, onze Huisjes zijn Hotels geworden en in onze Gasten Burcht is alleen nog plaats voor kraakwachten. Daarom heb ik ze naar jullie meegebracht.'

Ze wenkt.

'Dit is Yusuf, een timmerman uit Palestina. En ik stel ook Maryam aan jullie voor. Zij heeft Yusuf ontmoet, maar pas toen ze al zwanger was.'

Ze weet dat het een meisje wordt. Een dochter.

Maar het wordt ook onze dochter. Een Amsterdamse dochter. Met haar beginnen we het nieuwe verhaal. Hier in de Hof van de Wereld.'

De gasten aan het kerstdiner staan op. Applaus weerklinkt. Een warm onthaal voor Maryam en Yusuf. Nu geen donkere schaduwen meer in de nacht. Dan roep iemand *Willen jullie een nieuw verhaal? Dan gaan we dat regelen*.

En Hannie zet een kerstlied in. *Komt allen tezamen*.

Zal vanaf morgen alles echt anders worden? Vast wel. Je moet er gewoon in willen geloven.

Buiten begint het zachtjes te sneeuwen.

Maar Wouter ziet de bui al hangen. Het beruchte waterbedeffect. *Minder-hier* wordt *meer-daar*. 'Nee, alles moet anders', vindt hij.

Kroes, die zijn klassieken kent, beaamt dit. Hij verzucht: 'De getrouwe stad is een hoer geworden! Profet Jesaja één vers éénentwintig. *Sodom!*, Wouter. Dat liep niet goed af. Het zal tijd worden voor een nieuw verhaal.'

Gedrieën verlaten ze het proeflokaal. Verder, op weg naar het kerstdiner.

Het eetcafé Haven van Vlieland kondigt op een schoolbord in zwierige letters zijn jaarlijkse kerstmenu aan: *Wild trio*.

En op haar hardstenen bank dient De Majoor, zij het postuum, nog altijd de mensen. Naast haar zitten twee vluchtelingen. Een man en een vrouw. Voelen ze haar bescherming?

De Fluiter kijkt bij de Leeuwen Burcht nog even achterom. Had hij deze asielzoekers niet al eerder gezien? Al bij de Pijlsteeg?

Op deze kerstavond kan dat geen toeval zijn.

Buurtfotografie Marja en documentairemaakster Eline vorderen intussen langzaam door de Damstraat. Ze persen zich door de patatbezakte en wafelgebakte internationale menigte.

De brug is een onontwarbare apocalyptische klunen van taxi's en fietstaxi's, met, daarin gevangen, weeklagende en joelende buurtbewoners. 'Minder! Minder!' eisen ze. Japanners maken selfies en twee keurige dames van de kleding- en sieradenzaak op het hoekje delen onvervaard de internationale editie van de buurtkrant uit. In chocoladeletters luidt de kop **ENOUGH IS ENOUGH!**

Een gesoigneerde heer stapte op Marja en Eline af. 'Hemelberg is de naam. Heeft u even een pers-

(parenthese:)
 BUREAU VOOR
 VORMGEVING,
 DTP EN
 DIGITALE MEDIA

huisstijlen, brochures,
 leaflets, affiches,
 catalogi, omslagen,
 boekproducties, folders,
 (digitale) formulieren,
 advertenties, websites etc.

info@parenthese.nl

**Een ECHTE Hollandse zaak
 met redelijke prijzen
 ook voor buurtbewoners**

met ondermeer
 een heerlijk broodje bal
 een uitstekende uiensoep
 een prima biefstuk
 en veel meer...

Oudezijds Achterburgwal 93

De openings-/sluitingstijden van het restaurant zijn:
 Van: Ma - Vr 12:00 uur / Za en Zo 11:00 uur
 Tot: Zo - Do 22:00 uur / Vr en Za 01:00 uur

Op vertoon van deze advertentie ontvangt u
 een korting van 10% in het restaurant

ANNA

Eten op zeer hoog niveau
 voor een uiterst redelijke
 prijs in een ontspannen,
 informele sfeer

Warmoesstraat 111

**OP
 ZOEK?**

Eindeloze
 mogelijkheden
 als vrijwilliger

Vrijwilligers Centrale
 Amsterdam

Maak een afspraak voor een bemiddelingsgesprek!
www.vca.nu | 020-5301220

De huiskamer voor
CROQUE MADAME
 LUNCHROOM
 de oude binnenstad

Sint Annendwarsstraat 24^a
 Amsterdam
 020-221 3656

**WIJS
 &
 ZONEN**
 Hofleverancier

parfumerie.nl Parfumerie "Marjo"
 Zeedijk 68-70 & Damstraat 27-29

- Winnaar Thuiswinkel Awards 2015
- Veel voordeel & service
- Gratis verzending vanaf 60 euro
- 1 dag levertijd
- Gratis retourservice
- 9.1 Klantenbeoordeling
- 20 dagen bedenktijd
- Al 50 jaar 2 winkels in Amsterdam

jemi

bloemenwinkel
 warmoesstraat 83a amsterdam
 020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Je zou je poten
 uit je k... lopen
 om hier een
 borrel te kopen

**Rinus
 Wil
 Rob**

O.Z. Achterburgwal 28
 AMSTERDAM

**THEE- en
 keramiekboutique**
 Specialiteiten van
 Hollandse bodem

Oude Hoogstraat 22
 1012 CE Amsterdam
 020-752 75 85
www.hetkleinstehuis.nl

DE L'EUROPE
 AMSTERDAM

Geniet van het nieuwe De L'Europe

Hoofdstad Brasserie
 Gelegen aan de Amstel met prachtig
 uitzicht op De Munt.
 3-gangen-menu voor € 35,-
 inclusief wijnarrangement voor € 48,-
 Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's Bar
 Geniet van het perfect getapte biertje of
 een mooie klassieke cocktail in de hotelbar
 waar De L'Europe's gasten en
 Amsterdammers graag samenkomen.
 Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uur

De L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
 Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nl

**ANTIQUARIAAT
 A. KOK & Zn.**

Oude Hoogstraat 14-18
 1012 CE Amsterdam
 telefoon 020 - 623 11 91
 fax 020 - 623 28 09
 e-mail: kok@xs4all.nl
 internet: www.antiquariaatkok.nl

In- en verkoop van
 prenten en boeken.
 Specialisaties o.a. Kunst,
 Letterkunde, Architectuur,
 Archeologie, Topografie,
 Etnografie & Biologie.

nv Zeedijk
 beheer werkt!

Ook in 2017 werkt NV Zeedijk
 samen voor een leefbare
 binnenstad. Samen met
 ondernemers en bewoners.
 Maar ook samen met de
 gemeente en 1012 Inc.
 Alleen dan is een gezonde
 branchering en een goed
 woonklimaat mogelijk.

Op onze website
www.nvzeedijk.nl vindt u
 informatie over het werk van
 NV Zeedijk

Zeedijk 47
 1012 AR Amsterdam
 + 31 (0)20 625 84 67
 + 31 (0)20 620 33 49
info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

JAN IJSKES
 FUNDERINGSTECHNIKEN
 "DE COOGH"

- Plan ontwikkeling, constructeur en vergunning aanvraag.
- Trillingsarm heien en trillingsvrij persen Ø114 t/m Ø406 mm.
- Inpandig aanbrengen van stalen damwand.
- Heimachines met een doorrijdbreedte vanaf 63 cm.
- Minimale werkhogte 1,35 meter.
- Funderingsherstel inclusief sloop en betonwerkzaamheden.
- Opvijzelen en rechtzetten van woning en gebouwen.
- Paaladvies en paal controleberekeningen.

FUNDERINGSSPECIALIST

Daam Schijfweg 22-24, 1507 BD Zaandam
 Tel.: 075 - 616 39 04, Fax: 075 - 635 67 62
info@decoogh.com / www.decoogh.com

COMPAGNIETHEATER
 presenteert
**ONDERTUSSEN
 IN
 CASABLANCA**

17 t/m 21 jan, 20.30
www.compagnietheater.nl
 020 - 520 53 10

Hudson's Bay en horeca

Bewoners rond Nes vrezen overlast

Het grote gapende gat aan het Rokin achter het Nesplein is dit jaar opgevuld met twee spikspinternieuwe grootwinkelpanden. De nieuwe huurder van de panden wordt Hudson's Bay, een Canadese warenhuisketen. In de Vleeshal wordt nu een afdeling voor woninginrichting en huishoudartikelen ondergebracht.

Aanvankelijk zou zich hier het bedrijf Haussmann vestigen. Vooral het voorname van deze firma om een grote food hall te vestigen in het gebouw van de Vleeshal, tussen Nes en Oudezijds Voorburgwal, zorgde voor grote ophef bij de bewoners van de Nes en omgeving. Haussmann trok zich echter terug. De gevreesde food hall was daarmee van de baan.

Niettemin kan de leefbaarheid hier nog wel degelijk verslechteren, vrezen de bewoners rondom de Nes. Hoewel Hudson's Bay duidelijk meer voor overleg openstaat dan Haussmann in-

dertijd, blijven zij wel degelijk alert.

Vrachtwagens

Onduidelijk is nog hoe de bevoorrading zal gaan plaatsvinden. Volgens een woordvoerder van het winkelbedrijf zullen vrachtwagens het grootste deel van het warenhuis bevoorraden aan de zijde van het Rokin, maar zullen naar verwachting de logistieke bewegingen op de Nes minimaal zijn.

De woon- en huishoudartikelen moeten waarschijnlijk wél via de Oudezijds Voorburgwal worden aangevoerd. Vrachtwagens met lampen en vazen zijn voor deze omgeving natuurlijk minder belastend dan foodtrucks met koelinstallaties en afvalauto's, maar de omwonenden zijn hier niet gerust op. Over dit alles wil Hudson's Bay half januari in gesprek met de gemeente, de bewoners en twee door de buurt voorgedragen deskundigen.

In dit tot nu toe relatief rustige deel van de Wallen zitten de bewoners met veel

De Vleeshal aan de Oudezijds Voorburgwal

onbeantwoorde vragen. Hoe gaat Hudson's Bay de overlast voor hen beper-

ken? Welke vergunningen zijn er al afgegeven door de gemeente? Waarom

duurt het zo lang voor hierover duidelijkheid komt? Worden ze niet aan het lijntje gehouden?

Vragen zijn er ook over de herinrichting van het Nesplein en de verdere ontwikkelingen in de Nes. De bomen en de bloembakken verdwijnen van het plein. Volgens de gemeente staan die bomen de verkeersstromen in de weg en hebben ze bovendien onvoldoende groeiruimte in de bodem. Maar de bewoners vrezen een heel ander motief – dat de bomen moeten sneuvelen voor een groot horecaterras aan de Nes-kant van de Vleeshal.

Op het gebied van de horecaontwikkeling speelt er in de Nes nog meer. Zo heeft Harkema er plaatsgemaakt voor De Bierfabriek, die hierdoor nu aan beide zijden van de Nes vestigingen heeft. De toenemende concentratie aan horeca zal het er niet rustiger op maken; over de leefbaarheid zal de gemeente nog veel vragen tegemoet kunnen zien.

New Market doorbreekt monocultuur

EDDY APPELS

Wordt een buurt steeds meer geteisterd door goedkope, op toeristen gerichte fastfood? Dan kan hij best wat verrijking gebruiken. Ondernemersvereniging Nieuwmarkt en straatmanager Annemieke Bieringa verzorgen een New Market voor buurtbewoners, als aanvulling op de bestaande markten. Op vrijdag 14 oktober en 11 november was het zover: de Nieuwmarkt beleefde tweemaal een proefeditie van de Deli & Lifestyle Market.

Aan Lisa Russelman en Saskia van den Brink is de organisatie van deze markt uitbesteed. Die organiseren samen ook de zeer succesvolle Museummarkt op het Museumplein en de Sunday Market op het Westergasfabriekterrein.

Van den Brink: 'Het idee is dat er een gevarieerd aanbod moet komen van een dagmarkt, aangevuld met ambachtelijke producten zoals fair trade chocolade, olijfolies en vinaigrettes, speciaal-bieren en goede wijnen, duurzame pa-

ling, speciale kazen en versgebakken brood.'

Naast dagverse producten biedt de New Market ook non-foodproducten aan. Van den Brink: 'Het criterium daarbij is wel dat het geen massa-import mag zijn. Het liefst hebben we zelfgemaakte of zelfontworpen producten. De dagmarkt die er nu al is, kan overigens gewoon blijven staan. Door de kramen om te draaien kunnen ze automatisch deel uitmaken van de New Market.'

Kleine zitjes

De oktober- en novemberedities hebben duidelijk het aanbod laten zien zoals de ondernemersvereniging dit bedoelt: diversiteit bieden, waar die steeds meer aan het verschromen is. Want naast de groentestralen en bloemenstal is er op de dagmarkt, met zijn weinige kramen, nu zelfs ook al een toeristenstal gekomen – met Amsterdammutsen en cannabisparaplu's.

Op de New Market kun je delicatessen kopen, maar ook eten en drinken. Van

den Brink: 'De New Market wil een relaxte ontmoetingsplek zijn voor de buurt. Daarom denken wij ook aan activiteiten als workshops en kleine zitjes tussen de kraampjes, in het bijzonder in de zomermaanden. Toeristen mogen natuurlijk ook komen, maar grote groepen zullen er weinig te zoeken hebben.' De marktondernemers hebben overwegend positief gereageerd. Wel vonden zij de opbrengst nog wat tegenvallen, mogelijk doordat de markt en de data waarop deze plaatsvindt nog relatief onbekend zijn.

Van den Brink: 'Wij hebben erg positieve reacties van het publiek gekregen, veel ook uit de buurt. En ook Stadsdeel Centrum heeft enthousiast meegewerkt; dat heeft onder meer de benodigde evenementenvergunningen afgegeven voor de beide proefedities.'

Nu werken ze aan een toekomstplan. 'Wij willen naar een vaste regelmaat, zodat de mensen gewoon weten wanneer de markt er staat. Het is nog te vroeg voor een wekelijkse New Market, denken wij. Maar een vaste vrijdag in de maand, dat zou leuk zijn.'

Diversiteit en een relaxte ontmoetingsplek voor de buurt

Doe eens een avondje Geesteswetenschap

Marte Rijdsijk (r.) en haar mede-'vox-poppers'

WALTHER PLOOS VAN AMSTEL

Wie wel eens over het Binnengasthuisterrein wandelt, is het misschien al opgevallen. In Binnengasthuisstraat 9, het ronde gebouw dat bij de universiteit bekendstaat als BG 3, heerst sinds enige tijd een nieuwe drukte. Hier is VOX-POP gevestigd, de 'creative space' van de Faculteit der Geesteswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam (UvA).

Toen er in 2014 steeds meer gebouwen leeg kwamen te staan in afwachting van de ontwikkeling van de nieuwe Binnenstadscampus van de UvA, leefde het idee voor creatieve invulling van de lege ruimtes. Zo ontstond VOX-POP, dat via pop-upactiviteiten laat zien hoe de geesteswetenschappen kunnen bijdragen aan een sociale, duurzame en culturele maatschappij. Het gaat onder meer om filmavonden, tentoonstellingen, theatervoorstellingen, kunstcafé's en debatten.

Marte Rijdsijk (30) is als Projectmanager en Hoofd programmering de drijvende kracht achter VOX-POP. Ze woont tien jaar in Amsterdam en is afgestudeerd binnen Media, Communicatie en Informatie aan de Hogeschool van Amsterdam en als kunsthistorica aan de UvA.

'We zijn op zoek naar een wisselwerking tussen de universiteit en onze omgeving', vertelt Rijdsijk. 'De programmering van VOX-POP biedt daarom ook ruimte voor initiatieven van buurt-

bewoners en buurtorganisaties.'

De activiteiten moeten allereerst een relatie hebben tot het onderwijs en onderzoek van de Faculteit der Geesteswetenschappen. Verder moeten de activiteiten vrij toegankelijk zijn voor medewerkers en studenten van de UvA en ... voor buurtbewoners.

De programmering is in handen van studenten en medewerkers van de UvA.

Op 8 december vond de lezingenavond *The Formula of Beauty* plaats. Rijdsijk is er enthousiast over: 'Centraal in de lezing en de bijbehorende tentoonstelling stond de synergie tussen wetenschap en kunst. Het was een prachtige avond over hoe wiskundige formules tot kunstuitingen kunnen leiden, en hoe kunst niet ontstaat zonder relatie tot wetenschap. Dit was ons eerste evenement in een reeks die we CLOSE-UP noemen.'

In januari en februari komt er een expositie over de ontwikkeling van de binnenstadcampus.

Rijdsijk: 'Door het combineren van verschillende disciplines als kunst, theater en beeld gaan we verbinding zoeken met de buurtbewoners en -ondernemers. Daarmee willen we ook bijdragen aan een visie op wat voor soort binnenstadbuurt we willen zijn.'

Elke laatste dinsdag van de maand, van 18 tot 20 uur, is er een platform *Café Chercher*, waar kunstonderzoekers hun werk in ontwikkeling laten zien en dit met belangstellenden bespreken.

Zie ook www.voxpop.uva.nl.

1012Inc opgericht

Wie bezit, bepaalt

In Bar Restaurant Mata Hari vond op 13 oktober een bijzondere bijeenkomst plaats. In aanwezigheid van burgemeester Van der Laan en wethouder Ollongren werd de oprichting beklonken van het nieuwe vastgoedbedrijf 1012Inc. Dit bedrijf is een samenwerkingsverband tussen de gemeente Amsterdam, Woningstichting Stadgenoot en enkele belangrijke pensioenfondsen. Het hoofddoel van de onderneming is het verbeteren van het woon- en winkelklimaat in postcodegebied 1012. Immers, wie in een buurt het vastgoed bezit, bepaalt aan wie er wordt verhuurd.

Burgemeester Van der Laan heft het glas met Ronald Wiggers (l.), Marien de Langen (Stadgenoot) en Henk Jagersma (Syntus Achmea)

Het heeft maar liefst zeven jaar geduurd om de organisatie rond te krijgen, want al in 2009 werd door de gemeenteraad het eerste besluit genomen om een 'NV Wallen' op te richten. Het oorspronkelijke idee kwam in 2005 van de inmiddels overleden buurtgenoot en VVD-deelraadslid Gerard Smink. Hij wilde, naar het model van de NV Zeedijk, een organisatie oprichten om via het aankopen van vastgoed grip te krijgen op het Wallengebied, waar steeds meer panden in bezit kwamen van dubieuze eigenaren.

Onder meer een economische crisis, jarenlange politieke strijd in de gemeenteraad en het zoeken naar de juiste partners waren oorzaken waarom de oprichting zo lang op zich heeft doen wachten.

Startkapitaal

Voor Ronald Wiggers, directeur van 1012Inc, telt alleen het resultaat. 'De gemeente heeft met 21 miljoen fors bijgedragen. Dat is geen gering bedrag en de gemeente heeft zich bovendien voor tien jaar vastgelegd in dit project. Burgemeester Van der Laan verdient een pluim, want hij heeft zich ongelooflijk ingezet om alle deelnemers zover te krijgen.'

Het is ook bijzonder dat de pensioenfondsen Syntus Achmea Real Estate & Finance, Rabobank Pensioenfonds en het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw zich voor een periode van tien jaar hebben vastgelegd. 'Dat is uitzonderlijk in deze wereld', aldus Wiggers. Hij heeft als voormalig directeur van NV Stadsgoed veel ervaring met de buurt en is gepokt en gemazeld waar het aankopen van vastgoed betreft.

Het privaat-publieke bedrijf 1012Inc heeft een aanmerkelijk startkapitaal. Stadgenoot heeft het complete huizenbezit van dochteronderneming NV Stadsgoed ingebracht en de gemeente heeft haar lening aan Stadgenoot omgezet in aandelen ter waarde van 21 miljoen. Daarnaast zijn de pensioenfondsen met een bedrag van 59 miljoen over de brug gekomen. Bij elkaar dus een aardige pot om mee aan de slag te gaan.

Voor directeur Wiggers geldt er zowel de maatschappelijke doelstelling van zijn organisatie als een commercieel oogmerk.

'Wij willen er vanuit onze maatschappelijke doelstelling alles aan doen om het leefklimaat in dit gebied aantrekkelijker te maken. Dat doen we door vastgoed strategisch aan te kopen en dit vervolgens goed te beheren. Daarnaast hebben we een rendement van vier procent afgesproken, mede omdat de pensioenfondsen de pensioenen moeten veiligstellen. Daar moeten we ons aan houden', licht hij toe.

'Wij opereren niet alleen op de Wallen, maar in het hele postcodegebied en dus ook op de Nieuwezijds Voorburgwal, het Damrak, de Nieuwendijk en in de Kalverstraat. Daar speelt een vergelijkbare problematiek als op de Wallen, maar anders van kleur. In sommige winkelstraten wordt de huur soms vanuit verre buitenland betaald. Dat zouden wij nooit accepteren.'

Monocultuur

Over de wijze waarop vastgoedbezit kan bijdragen aan een gezond leefklimaat in een stad zegt Wiggers het volgende:

'De monocultuur die het 1012-gebied bedreigt, of die hier al heerst, moet worden doorbroken.'

Dan gaat het over de minisupermarkten, de souvenirzaakjes, ijs- en wafelwinkels. Niets ten nadele natuurlijk van de bonafide uitbaters van ijs- of kaaswinkels, maar als je winkelstraten alleen aantrekkelijk maakt voor toeristen gaat dat ten koste van de bewoners en de andere ondernemers in de buurt.'

1012Inc richt zich dus op de aankoop en ontwikkeling van vastgoed ten gunste van de leefbaarheid.

'Denk daarbij aan het aankopen van verwaarloosde panden die in handen zijn van dubieuze personen, zaken waar een luchtje aan zit. Die willen we herontwikkelen en renoveren op een hoog kwalitatief niveau. Dat deden we als NV Stadsgoed ook al.'

Het aankopen van een pand om te verhinderen dat het in dubieuze handen valt dient een stra-

tegisch belang. 'Het Mercuriusgebouw aan de Prins Hendrikkade, ooit eigendom van Ronald Jan Heijn, is daar een mooi voorbeeld van', aldus Wiggers.

Hij geeft aan dat het specifieke probleem van vastgoed dat in dubieuze handen terechtkomt, niet alleen in het 1012-gebied maar in de hele stad speelt: 'En ook nog daarbuiten, hoewel het gevaar in Amsterdam toch het grootst is. Ik pleit ervoor om meer gebruik te maken van de mogelijkheden die de Wet Voorkeursrecht Gemeente biedt, om als gemeente als eerste een strategisch interessant pand te mogen kopen.'

Verder heeft 1012Inc een budget gekregen om goede buurtinitiatieven te ondersteunen die de sociale cohesie kunnen versterken: 'Het initiatief daartoe laat ik aan de buurt. Wij wachten met smart op de door het Integraal Burgwallenoverleg voor te dragen buurtcommissaris. Die kan dan samen met de al benoemde commissarissen daadwerkelijk invloed uitoefenen op ons beleid.'

De nieuwe organisatie moet een nieuwe, krachtige motor voor de toekomst van het Wallengebied worden.

Wiggers beschikt daarvoor over een klein, maar effectief werkend team van vier medewerkers.

Onder hen is ook de huismeester en alleskunner Henk de Vos. Hij houdt kantoor in het 1012-gebied, waarmee aan een belangrijke eis van de gemeenteraad is voldaan.

Aanjagen

Het vastgoed van 1012Inc ligt over het hele 1012-gebied gespreid en zal gaan toenemen. Logischerwijs is Wiggers voorzichtig waar het toekomstige aankopen betreft.

'Waar we nog panden willen verwerven kan ik niet al te zeer prijsgeven. Anders ondermijnen we mogelijk onze onderhandelingspositie en dat is niet handig. Maar ik kan wel dit zeggen. Op het Damrak en de Nieuwendijk zijn we een belangrijke speler; op de Wallen hebben we ongeveer negentig panden. En onze portefeuille is 180 miljoen waard.'

Wiggers geeft aan dat het niet het streven is om in het 1012-postcodegebied alle vastgoed

te verwerven. 'Op een gegeven moment moeten we iets aanjagen en dan moet de buurt meedoen. Particuliere eigenaren die verhuren moeten ook mee gaan doen – en dus niet voor die shoarmazaak kiezen, maar voor dat mooie restaurant. We zijn een betrouwbare verhuurder die niet voor de maximale huurbedragen gaat, maar gematigde huren vraagt. Laten we niet vergeten dat we daarin af en toe ook navolging krijgen. Dat is heel positief.'

Het huidige bezit blijft ook in de komende jaren grotendeels in de sociale sector. Wel wil 1012Inc meer woningen voor de middencategorie ontwikkelen, met huren tussen de 900 en 1200 euro.

Huisartsenpost

Door menigeen wordt de 1012Inc gezien als een soort NV Zeedijk, maar dan voor de Wallen.

Volgens Wiggers is dat geen goede vergelijking en kun je het Wallengebied niet een-op-een met de Zeedijk vergelijken.

Hij somt drie verschillen op:

'Toen de NV Zeedijk in 1984 werd opgericht, stond de economie er slechter voor. De vastgoedprijzen lagen ook een stuk lager. Ten tweede heerst er nu een heel ander politiek klimaat. En ten derde: het Wallengebied is vele malen groter dan de Zeedijk, met grotere belangen. Elke straat verdient er bovendien zijn eigen aanpak.'

Als het aan Wiggers en 1012Inc ligt, blijven de Achterburgwal en Voorburgwal een gemengde buurt: 'De prostitutie hoeft hier niet te verdwijnen. Ik wil functies toevoegen die complementair zijn. Een seksmuseum, maar ook een huisartsenpost. Die laatste is een belangrijke voorziening voor de buurt.'

En het Sint Annenkwartier? 'Daarvoor zou je een heel ander scenario kunnen bedenken. Misschien moeten we daar de woonfunctie meer stimuleren. En natuurlijk mislukt er wel eens iets. Maar wij willen de woonhuren gematigd houden, en bedrijven aantrekken die een toegevoegde waarde hebben voor de buurt.'

Nieuwe DIRK

WILLEM OOSTERBEEK

De meeste lezers weten het allang, natuurlijk – er zit een nieuwe buurt-super op de Warmoesstraat. Eindelijk concurrentie voor Albert Heijn, verzucht menigeen.

Al in het najaar van 2015 was de komst van Dirk aangekondigd tijdens een bijeenkomst met de buurtbewoners. Er ging toen nog net geen gejuich op, maar het scheelde niet veel. Iets langer dan een jaar hebben ze erop moeten wachten; maar sinds 10 november, klokslag half tien, kunnen buurtbewoners voor hun dagelijkse boodschappen terecht in een gloednieuwe vestiging van Dirk.

Die nieuwe Dirk is gevestigd op Warmoesstraat 159, de plek waar ooit de zusters Augustinessen van St. Monica hun gebeden ten hemel zonden. Hoewel er natuurlijk ook een traantje moest worden weggepinkt, want de zusters waren geliefd in de buurt, vond iedereen het meer dan tijd voor een tweede supermarkt als alternatief voor Albert Heijn op de Nieuwmarkt.

De winkel, die letterlijk op een steenworp afstand van de Dam zit, is de eer-

ste vestiging van Dirk binnen de centrumring.

‘Tot nog toe zijn we erg tevreden’, zegt manager Maikel van der Eng (26). ‘De winkel is met zo’n 3500 producten wel een stuk kleiner dan een doorsnee Dirk waar meer dan tienduizend artikelen te koop zijn. Gezien de beperkte ruimte kan dat nu eenmaal niet anders. Maar ons serviceniveau is hoog en, dat wil ik hier nog eens benadrukken: we zijn er voor de buurt.’

Van der Eng is zich ervan bewust dat er in zijn winkel veel toeristen komen. ‘Dat kan ook niet anders als je in het hart van Amsterdam zit. Maar we zijn geen toeristenwinkel! We hebben 150 meter schapruimte, en hooguit drie meter daarvan is gericht op toeristen.’

Duodeals

Met de landelijke reclameaanbiedingen kan deze Dirk niet meelopen, zegt de manager. ‘Daarvoor is ons assortiment te klein. In plaats daarvan hebben we elke week de zogenaamde *duodeals*: bijvoorbeeld een magnetronmaaltijd plus een drankje, met een korting van één tot anderhalve euro. Trouwens, de prijzen van Dirk zijn sowieso lager dan

Tijdens de opening: Maikel van der Eng, Zr. Louise van Baaren, Klaas Wilting en Zr. Christina van Hattem

die van de concurrentie.’ Iedereen tevreden stellen met het aanbod zal niet lukken, dat realiseert Van der Eng zich ook wel. Producten die

niet goed lopen zullen op den duur uit het assortiment verdwijnen. Maar, zo zegt hij: ‘Dat gaan we niet morgen al doen. En als er klanten een product

missen, moeten ze dat ons zeker vertellen. Gaan wij kijken wat we er aan kunnen doen. Want nogmaals: we zijn er in eerste instantie voor de buurt.’

Orgel van Oude Kerk ondergaat restauratie

Wachten tot Sweelinck er weer klinkt, mooier dan ooit

JOEP DE GROOT

Wie de afgelopen weken in de Oude Kerk is geweest, zal zich bij het zien van het orgel afgevraagd hebben: Wat is hier aan de hand? Het lijkt wel een zwerf met een slecht gebit. Ja, alle pijpen zijn eruit, voor restauratie.

Omdat ik Vriend van de Oude Kerk ben, kreeg ik een uitnodiging om bij Orgelmakerij Reil te gaan kijken waar de pijpen gebleven waren. Dus op een mooie zaterdag ging er een bus met zo’n 25 andere Vrienden naar dit familiebedrijf in Heerde, op de Veluwe. Maar eerst een stukje geschiedenis. In 1934 startte de uit Duitsland afkomstige Johann Reil een fabriek van orgelonderdelen. In die tijd werkten er rijkelijk veel bouwers, was de prijs van hun product laag en hield hun kwaliteit vaak niet over. Na de Tweede Wereldoorlog nam de vraag enorm toe en ook de Watersnoodramp van 1953 zorgde voor veel extra werk.

Klankkleur

Johann Reil bouwde zijn eerste mechanische instrument in 1948 voor een kerk in Arnemuiden. Na zijn overlijden in 1960, op 53-jarige leeftijd, werd de bouw voortgezet door zijn weduwe en hun zoons Han en Albert. Beide heren merkten tijdens restauratiewerkzaamheden dat de orgels uit de zeventiende

eeuw een eigen klankkleur hadden en beter klonken dan de moderne versies. Vooral het contact met organist Klaas Bolt was bepalend voor een nieuw bouwconcept en leidde in 1970 tot een Reil-orgel in een kerk in Dieren. Dit maakte veel discussie los onder de liefhebbers. Bij velen viel het resultaat in de smaak en er ontstond een wereldwijde vraag naar nieuwe orgels in historische klankstijl. Vooral leveranties aan Japan werden zeer belangrijk. Reil bouwde er maar liefst veertien nieuwe.

Terug naar het Oude Kerk-orgel. Dit werd in 1726 voltooid door Christian Vater. Maar hij was nog maar net klaar, of de toren begon te verzakken en zijn hele muziekinstrument moest weer worden gedemonteerd. Pas in 1738 kon Johann Caspar Müller het terugplaatsen, juist toen zijn oudere broer Christian het beroemde orgel in de Haarlemse Sint-Bavokerk aan het bouwen was. Sinds deze vier jaar durende herbouw gaat het instrument nu door het leven onder de naam Vater-Müllerorgel; maar de jongere broer Müller heeft het zo zeer veranderd en verbeterd, dat Müllerorgel een passender naam zou zijn.

Onder de indruk van wat we in Heerde aan vakmanschap hebben gezien, vertrouwen alle Vrienden van de Oude Kerk er nu op dat het orgel na de restauratie nog mooier zal klinken dan ooit.

École Wallonne Parlez-vous français?

Aan de zuidkant van de Oudezijds Achterburgwal ligt een klein pleintje dat rust uitstraalt in de drukke buurt. Aan dit pleintje staat, helemaal achteraan, de Waalse Kerk. Sinds kort is hier de École Wallonne gevestigd, een doorstart van het voormalige Institut Français in het voormalige Maison Descartes aan de Vijzelgracht.

Het Walenpleintje kreeg bij de herdenking van de Alteratie, in 1978, zijn huidige officiële benaming. Hier lag vierhonderd jaar geleden een thuishaven voor Franstalige protestantse vluchtelingen. Dat de kerk op het kleine pleintje het huisnummer 159 draagt, komt doordat de belendende oorspronkelijke kloosterpanden hier hun nummering behielden, aansluitend op die van de Oudezijds Achterburgwal. De Waalse Kerk heeft in Amsterdam nog een kleine actieve gemeente, maar zoekt tegelijkertijd naar nieuwe wegen om het gebouw invulling te geven als een brede ontmoetingsplek. Een non-profitonderneming exploiteert het kerkgebouw om door het organiseren van concerten, seminars, debatten, boekpresentaties – soms met een Francofoon tintje – het toekomstige behoud van het kerkgebouw veilig te stellen. Sinds dit jaar is daar het onderwijs in de Franse taal aan toegevoegd.

Taalcursussen

Toen het Institut Français aan de Vijzelgracht plotseling de deuren sloot, kwam daarmee ook een abrupt einde aan de Franse taalcursussen. De Waalse Kerk sprong in het gat en zeven voormalige docenten van het Institut Français hebben met ingang van september hun tenten opgeslagen aan het Walenpleintje onder de naam École Wallonne, met de klinkende slogan: ‘Frans taalonderwijs, *comme il faut*’. De lessen worden gegeven in de monumentale kosterij. Een van de docenten is Myriam Bouzid. Trots vertelt ze dat ze momenteel lesgeven aan 110 leerlingen. Bouzid: ‘We hebben echt een vliegende start gemaakt. Wij bieden groepscursussen voor verschillende leeftijdscategorieën: van kinderen tot volwassenen, op alle niveaus. Daar-

naast geven we privé cursussen en speciale cursussen die toegespitst zijn op het bedrijfsleven. Al onze docenten komen uit Frankrijk en hebben hun examenbevoegdheid meegebracht.’ Dus je hoeft geen Franse religieuze vluchteling te zijn om naar het Walenpleintje te komen? Bouzid, lachend: ‘Nee, absoluut niet. Ons taalonderwijs is er voor iedereen. Je achtergrond, dus ook religie, is volstrekt irrelevant. We bieden zelfs een cursus Nederlands

voor buitenlanders. Daar kun je aan meedoen, welke moedertaal je ook spreekt.’ Op 14 januari 2017 organiseert de École Wallonne een open dag. Myriam Bouzid: ‘Van 11 uur tot 17 uur is iedereen van harte welkom op het Walenpleintje. Kom langs en test je talenkennis!’

Pour renseignements, consulter le site web: www.ecolewallonne.nl.

Bienvenue!

cc oude doelen

Oude Doelenstraat 11
1012 ED Amsterdam
020-3032453

Bezoek nu het
vernieuwde museum

MUSEUM
Ons' Lieve Heer
op Solder

Oudezijds Voorburgwal 38-40
Amsterdam www.opsolder.nl

Met de lekkerste KAZEN,
mooie wijnen,
en Delicatessen
Rokin 66

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

DE BRAKKE GROND

Eetcafé de Brakke Grond

Dagelijks geopend
voor koffie, lunch, borrel en diner.

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Authentiek, sfeervol,
culinair genieten!

Damrak 93-94
1012 LP Amsterdam
Tel: 020 - 555 0666
www.restaurantderoodeleeuw.nl

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

GRAND CAFÉ
KRASNAPOLSKY

www.grandcafekrasnapolsky.nl

Gevestigd in
NH Collection Grand Hotel Krasnapolsky
Dam 9, Amsterdam

CONDOMERIE

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK

BOUWKUNDIG ONDERHOUD

van de Visch ^{bo}

- Renovatiewerk
- Schilderwerk
- Complete verbouw/interieur betimmering
- Bouwkundig onderhoud

www.vandevisch.nl
035 - 582 6533

Vraag een vrijblijvende offerte aan.
We staan u graag te woord voor advies
en het vernemen van uw wensen!

40y
THE BULLDOG™

Since 1975

MRB
LEATHER RUBBER TOYS

AMSTERDAM WARMOESSTRAAT 89
BERLIN MOTZSTRASSE 22
PARIS 24 RUE DU TEMPLE
24/7 MISTERB.COM

FACEBOOK.COM/MRB.AMSTERDAM

 佳利印刷
Kelly Printing & Copy

digital - offset - webdesign

In the heart of
Amsterdam

Folders, Flyers, Placemat,
Invoice, Envelop, Menu,
Takeaway menu,
Lamination, Binding,
Hosting, Design, DTP,
Roll-up Banner, Lettering,
Business Card
Quick Stamps

Express
Indoor / outdoor
sticker, canvas, poster,
light-board film,
banner. All Sizes

Zeedijk 93, 1012 AT Amsterdam
T: 020 - 6273 354 F: 020 - 6247 884
E: info@kellyprinting.nl

Good quality & service

BROUWERIJ DE PRAEL

WINKEL

ONZE VERNIEUWDE WINKEL
MET ÉCHT AMSTERDAMSE
PRODUCTEN

- ✓ eigen ambachtelijk gebrouwen bier
- ✓ cadeauverpakkingen
- ✓ genevers & likeuren
- ✓ alles voor bij de borrel
- ✓ Geels koffie & thee
- ✓ Kesbeke
- ✓ Brandt & Levie
- ✓ en vele andere ambachtelijke Amsterdamse producten

OUDEZIJD'S VOORBURG WAL 30
1012 GD AMSTERDAM
020 - 408 44 70

Overlast van Airbnb-verhuur? Zoek een oplossing bij de VvE

Het shortstay-aanbod groeit razend-snel – dit jaar met meer dan 400 procent – en naar verwachting zullen het toerisme, de vraag naar vakantieverhuur en dus ook de verhuurprijzen enkel maar blijven toenemen. Om de ongewenste gevolgen hiervan te stoppen en terug te dringen, zijn er concrete maatregelen nodig. Niets doen is geen optie!

Nu ook het stadsbestuur eindelijk de problematische overexploitatie van toeristen onderkent, strooit de burgerij opgelucht allerlei ongevroegde adviezen over de bewindslieden uit. Kennelijk gaan de bewoners ervan uit dat de oplossing voor ieder overlastprobleem exclusief bij het stadsbestuur ligt. Zo zou de wethouder over het recente Airbnb-akkoord, met zijn beperking tot 60 verhuurdagen per jaar, veel te slap onderhandeld hebben. De gemiddelde pandjesbaas zou hard lachen om dit akkoord, veronderstelt men, want die kan dit maximum op allerlei manieren omzeilen.

De wethouder ziet zich tegenover een krankzinnig fenomeen geplaatst. Hij moet slag leveren met diverse uit de hand gelopen ICT-platforms, die sinds enkele jaren in de lucht zijn. Dat zijn platforms met zeer diepe zakken.

Verbieden

Huiseigenaren kunnen het heft evenwel ook zelf in handen nemen. Om de overlast van recreatieve verhuur te voorkomen, bezit de Vereniging van Eigenaars (VvE) een handzaam wapen: zij kan die verhuur gewoon verbieden. Zo'n verbod vergt wel een meerderheid. Dat kan een probleem zijn, want recreatief verhuren is zo lucratief dat veel bewoners voor de lokroep van de hoge overnachtingsprijzen bezwijken.

Notaris De Meijer: 'Als een VvE recreatieve verhuur verbiedt, heeft een exploitant het nakijken.'

Soms is de meerderheid van de VvE al in handen van bedrijfsmatige exploitanten, en dan heb je als verbodsgezinde eigenaar/bewoner het nakijken. Dat bevestigt notaris De Meijer van notariskantoor Lubbers & Dijk: 'Ik zie steeds vaker dat particuliere beleggers appartementen kopen voor de recreatieve verhuur. Maar wil de VvE die bedrijfsmatige exploitatie wel?' De rechtspraak is al snel op de hand van de VvE. De Meijer: 'Het Gerechtshof Amsterdam heeft dit najaar geoordeeld dat toeristen in een gehuurde ruimte niet 'wonen', maar slechts 'tijdelijk verblijven'. Staat er als bestemming 'wonen' in de splitsingsakte, dan

is 'tijdelijk verblijven' volgens het Hof dus niet toegestaan. Anders gezegd: als je recreatieve verhuur verbiedt, heeft een exploitant het nakijken. Zelfs met een gemeentelijke vergunning.' Nogmaals, zo'n verbod vergt een meerderheid binnen de VvE. De Meijer: 'Daarom kan zij – als zij inderdaad voor zo'n verbod is – dit verstandiger opnemen in een splitsingsakte dan formeel in vergadernotulen. Mocht de stemverhouding later kantelen, bijvoorbeeld als er nieuwe eigenaren komen, dan zit zij met dit verbod in een akte veel comfortabeler. Uiteindelijk kunnen VvE's de akte bij meerderheid ook weer wijzigen, maar een expliciet ver-

bod in de splitsingsakte schrikt potentiële beleggers of kopers met bedrijfsmatige motieven af. Zo voorkom je en bestrijd je overlast effectiever.'

De verbodsbepaling moet alleen gaan over shortstay, verhuur voor korter dan een maand bijvoorbeeld, om langdurige verhuur niet uit te sluiten. Ook moet het commerciële aspect worden aangestipt, zodat iedereen de vrijheid behoudt om zijn vrienden of familie te laten overnachten.

Wie een splitsingsakte wil wijzigen, moet de formele weg bewandelen – een notariële akte, ingeschreven in het kadaster. Ook eventuele hypotheekbanken moeten toestemmen in de wijziging van zowel de splitsingsakte als het VvE-reglement. De kosten bedragen al gauw € 1250 ex BTW voor kleinere VvE's, oplopend tot € 2500 voor grotere.

Beperken

Wil de VvE vakantieverhuur wél toestaan, ook dan valt er volgens De Meijer nog wat te winnen: 'Als tussenweg kun je beperkende afspraken maken over de maximale duur. De gemeente stelt een maximumgrens van zestig dagen en van vier logees; die maxima kun je overnemen en in de VvE-notulen vastleggen, liefst met een duidelijke boetebepaling erbij. De splitsingsakte hiervoor wijzigen zou weinig toevoegen.' De Meijer houdt kantoor in een prachtig pand aan het Vondelpark. Zou dit niet prima als hotel kunnen dienen? De Meijer schiet in de lach: 'De kerk bepaalt de bestemming van ons pand, niet een VvE. Wij huren ons kantoorpand van een Franciscaner orde. Die zullen toch niet zo onchristelijk zijn om ons in te ruilen voor toeristen?'

In Memoriam

Op 89-jarige leeftijd is Suze Westerveld overleden, oud-kosteres van de Oude Kerk. Zij kwam in 1958 op het Oudekerksplein wonen, samen met haar man Heijmen. Hij werkte als docent op een Technische school. Zij deed gezin en kerk. Nooit was haar iets te veel, en met haar karakteristieke hollende loopje heeft zij enorm veel werk verzet.

De kinderen Westerveld voetballen met hun vriendjes in de kerk en leerden er fietsen op de zerkenvloer. Ondanks een grootschalige restauratie die 25 jaar duurde, zorgde Suze dat de kerk er altijd blinkend schoon uitzag. Van een schoonmaakbedrijf moest ze niets weten. Toen in 1976 koningin Beatrix op bezoek kwam, werden kennissen en familie opgeroepen. In een week tijd was de kerk schoon en waren de meubels in de was gezet. Suze regelde alles. Altijd met een goed humeur en immer bereid om een ander te helpen.

Het viel haar zwaar om in 1985 met haar werk in de Oude Kerk te stoppen. Samen met Heijmen betrok ze een woning in de nieuwbouw tegenover de toren. Hij overleed in 2009. Zij heeft nog enige tijd in een verzorgingstehuis doorgebracht. Dat was moeilijk, maar ze klaagde nooit.

De herdenkingsdienst vond vanzelfsprekend plaats in de Oude Kerk. Het werd een hommage aan deze bijzondere vrouw.

BUURT HISTORIE

Willem de Jong van Poelgeest

Trouwkamer Eerste Klasse

De decoraties van de Trouwkamer Eerste Klasse, in het voormalige stadhuis aan de Oudezijds Voorburgwal, zijn ontworpen door Ad Grimmon (1883-1953). Hij was een toonaangevend interieurarchitect van de Amsterdamsche School.

Grimmon begon in het ambachtelijke vak van meubelmaker en zou zich later ontwikkelen als architect en kleurenspecialist.

Bij enkele architectenbureaus was hij aanvankelijk bouwkundig tekenaar. Na enige jaren in Argentinië gewerkt te hebben, vestigde hij zich weer in Amsterdam, waar hij van 1914 tot 1928 de functie Hoofd Afwerking Gebouwen bij de Dienst der Publieke Werken bekleedde.

Veel openbare gebouwen in Amsterdam zijn van inrichtingen voorzien van Grimmons hand, zoals scholen, universiteitsgebouwen, een politiebureau (Overtoom 41-43), ziekenhuizen (Wilhelmina Gasthuis), het meisjeslyceum aan de Reijnier Vinkeleskade en het stationsgebouw van het oude Schiphol.

Ontwerpen van interieurs en meubilair voor deze gebouwen vervaardigde hij in samenwerking met meubelfabriek 't Woonhuys', gevestigd aan de Leidsestraat. Deze firma was gespecialiseerd in kwaliteitsmeubelen in de stijl van de Amsterdamsche School. Warenhuizen als De Bijenkorf, Metz en Co en Hirsch en Cie. werden door 't Woonhuys' ingericht.

Hij had ook de hand in het interieur van het Theater De la Mar (1947) en de

voormalige boekhandel Allert de Lange aan het Damrak.

Internationale ontwikkelingen van zijn vakgebied hield Grimmon goed in de gaten en hij was een liefhebber van Bauhaus, de toonaangevende Duitse stijlstroming onder leiding van Walter Gropius.

Met de Russische chemicus en Nobelprijswinnaar Wilhelm Ostwald ontwikkelde hij een systeem voor harmonisatie van kleuren. Dit systeem werd daarna overgenomen door onder andere aardewerkfabriek de Porceleyne Fles, behangfabriek Rath en Doodheever en de Glasfabriek Leerdam.

Het kleursysteem werd ook toegepast in de Trouwkamer van het stadhuis aan de Oudezijds Voorburgwal, in 1925-1926

gerealiseerd met schilderijen van Chris Lebeau. Achter de banken staan alle namen vermeld van de ontwerpers en bedrijven die aan deze zaal hebben meegewerkt.

Grimmon maakte ook het ontwerp voor de stoel in de Burgemeesterskamer, met het Amsterdamse stadswapen. Hij was tevens betrokken bij belangrijke tentoonstellingen in het Paleis van Volksvlijt, het Panoramagebouw (Plantage) en het Koloniaal Instituut.

Hoewel zijn naam niet vaak meer klinkt, was Grimmon uitgegroeid tot een van de belangrijke vertegenwoordigers van de Amsterdamsche School. Binnen afzienbare tijd zal dan ook een van de Amsterdamse bruggen naar hem worden vernoemd.

Pastor Nelly Versteeg gaat voor tijdens een adventsbijeenkomst van het drugs-pastoraat bij het Leger des Heils

Alarm: 112

Politie:

Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:

Wijkagenten:
Dick Eenhuizen 06 51 41 38 86
Hermanjan Jansen 06 22 94 41 19

Brandweer:

Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:

GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 088 00 30 600
Kruispost 624 90 31
Dierenambulance 626 21 21

Gemeente Amsterdam:

Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 256 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 14 020
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Centrum:

Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 14 020
Meldpunt Zorg & Overlast 256 44 42
Meldpunt Overlast water 0900-93 94
Meldpunt Openb. Ruimte 14 020
(Reiniging, bestrating, groen, etc.)
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 256 46 30

Nuon (Energie Noord West):

Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadtoezicht:

Hoofdkantoor: 251 21 21
Parkeerbeheer: 251 33 22
Wegslepen: 251 33 23

Wijkcentrum:

d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:

TCA-Centrale 0900 677 77 77
Taxi Direct 020 6 333 333
Stadsmobiel 441 00 55

nieuws overzicht

oktober

- 1 Een Amerikaanse toerist wordt neergestoken op de Oudezijds Achterburgwal.
- 1 De politie waarschuwt voor panieksituaties door drukte in de stad.
- 2 Prostituee Josje zegt dat hoerenlopers vanwege de drukte de Wallen mijden.
- 6 De gemeente legt zes ijssalons dwangsommen op.
- 6 Het Openbaar Ministerie maakt bekend dat tien verdachten zijn aangehouden wegens mensenhandel.
- 7 Justitie eist tot 9,5 jaar cel tegen een bende Bulgaarse pooiers die vrouwen onder dwang op de Wallen lieten werken.
- 11 Drie Roemeense verdachten van de fatale mishandeling van Robert Gerritsen worden in Brussel aangehouden.
- 12 De ondernemersvereniging Oudezijds Achterburgwal pleit voor meer blauw en handhaving in het Wallengebied.
- 13 Het stadsdeel gaat experimenteren met rustgevende klassieke muziek en lichtprojecties op het Oudekerksplein.
- 21 Politieacties tegen drugsdealers en straatroof hebben in twee weken tijd bijna 300 arrestaties opgeleverd.
- 26 De politie geeft camerabeelden vrij van de beschieting van coffeeshop Green Palace op de Kloveniersburgwal.

november

- 3 De cruisterminal PTA moet verplaatst worden, zegt wethouder Kajsja Ollongren.
- 4 Een vuilniswagen rijdt per ongeluk over het been van een dronken toerist op de Oudezijds Voorburgwal.
- 9 Twee straatrovers steken een toerist in zijn been.
- 10 Supermarkt Dirk van den Broek in de Warmoesstraat opent zijn deuren.
- 11 Touringcars zullen geweerd worden en terrassen moeten op drukke plaatsen verdwijnen of inkrimpen, zegt de gemeenteraad.
- 18 De Turkse vrouwenhandelaar Saban B. moet de Turkse gevangenis in. Hij ontvluchtte Nederland tijdens een verlof.
- 19 De gemeente wil de zuiptochten van organisaties als Tours&Tickets aanpakken.
- 25 Een wildplasser valt in het ijskoude water van de Oudezijds Voorburgwal. Na reanimatie wordt hij in levensgevaar naar het ziekenhuis afgevoerd.
- 25 De gemeente zegt dat de kermis van de Dam moet verdwijnen.
- 28 Een medewerker van een souvenirwinkel op het Rokin raakt gewond bij een overval.
- 28 Het Belgisch koningspaar komt aan op de Dam voor een staatsbezoek.
- 30 Het College van B&W gaat op de Wallen meer BOA's inzetten, en deze desnoeds inhuren bij particuliere bedrijven.

december

- 1 Primark opent een filiaal op het Damrak: zijn grootste vestiging in Nederland.
- 6 Casa Rosso mag geen wc-bedrijf openen op de Wallen, omdat het geld afkomstig zou zijn uit dubieuze bron.
- 8 Burgemeester Van der Laan stuurt een brief naar alle bewoners en ondernemers van de Wallen, waarin hij maatregelen aankondigt tegen de verloedering in het gebied.

d'Oude Binnenstad wenst u fijne feestdagen en een gelukkig 2017!

Coffeecompany Oude Doelen Meer dan een kop koffie

Marcel van der Stap: 'Goede wifi, superkoffie en een prettig gesprek'

Zeven jaar geleden opende Coffeecompany een vestiging op de hoek van de Oude Doelenstraat en de Oudezijds Achterburgwal. Sindsdien heeft deze koffiezaak een echte buurtfunctie gekregen. Een ontmoetingsplek waar vaste klanten, maar ook toeristen zich thuis voelen.

Eigenaar Marcel van der Stap: 'Ik woonde in de buurt en wilde een koffiezaak beginnen. Mijn oog viel op het hoekpand, waar jarenlang een gokhal in had gezeten. Het maakte een gesloten indruk, want de ramen waren afgedekt met houten panelen. Met hulp van Janny Alberts van NV Zeedijk, de eigenaar van het pand, is het me gelukt om de etalages weer in de oude staat terug te brengen.'

De buurt kon de transformatie wel waarderen. Van der Stap: 'Kort na de opening kwam een buurtbewoonster me op haar sloffen vertellen, hoe blij ze was dat ze er weer naar binnen kon kijken.'

Afspreekpunt

Achter de grote ramen kletsen moeders met kinderwagens even bij, buurtbewoners komen een kopje koffie drinken en toeristen zitten gezellig samen aan tafel YouTube-filmpjes te kijken. Van der Stap: 'Coffeecompany is als eerste begonnen met lange tafels waar mensen die elkaar niet kenden bij el-

kaar gingen zitten. Dat was destijds *not done*, maar inmiddels weten we niet beter. Nu komen mensen hier gemakkelijk met elkaar in contact. ZZP'ers werken er naast studenten en er ontstaan onverwachte gesprekken aan tafel.' Zo werd de Coffeecompany in korte tijd een afspreekpunt waar zelfs relaties ontstaan. Van der Stap: 'Voor het vijfjarig jubileum heb ik destijds vijfhonderd kaarten in de omgeving verspreid met een uitnodiging om langs te komen voor een kopje koffie. Ik wilde iets terugdoen naar de buurt, want ik voelde mij geaccepteerd. Het is heel belangrijk om een binding te hebben met je omgeving en vaste bezoekers. Sommigen hebben een klantenkaart en komen hier elke dag. Dan bouw je samen wat op.'

Ook toeristen kunnen deze zaak waarderen. Ook voor hen is de Coffeecompany een aantrekkelijke plek. Van der Stap: 'Stel je voor dat je als bezoeker op zaterdag een lekker ontbijtje met een croissantje, gekookt eitje, getoast brood en een lekker bakje koffie bij mij komt halen. Er is goede wifi, je wordt niet weggekeken, je drinkt superkoffie en als de barista ook nog eens een prettig gesprek met je aanknoopt, dan voel je je al snel thuis.' 'Dat ontbijtje is natuurlijk niet alleen voor toeristen', zegt een lachende Van der Stap tot slot. 'De geur van koffie en toast verleidt ook menig buurtbewoner.'

WONEN OP DE WALLEN

Wie? Pinokkio.

Waar? Oudezijds Voorburgwal, sinds 2010.

MARIAN VAN DE VEEN-VAN RIJK

Zijn ware naam wil hij niet bekendmaken, maar de buurtbewoners noemen hem Pinokkio.

De stilzwijgende figuur, gehuld in donkere kleding, zwart mutsje, scharrelt wat, maakt een kopje thee en ordent zijn spullen – voordat hij weer op zijn fiets stapt, op weg naar overal en nergens. Al een aantal jaren verblijft hij, met toestemming van de bewoner, op het kleine bordes voor het huis schuin tegenover de Sint Jansbrug.

Laat op de avond keert hij daar terug. Er is een afdak dat hem nog enige bescherming biedt tegen onguur weer. Kou deert hem niet, regen wel. Pinokkio zweert bij de dikke, zuiver wollen stof die hem warm houdt. Hij heeft er een poncho van gemaakt voor de nacht en ook heeft hij bijpassende wanten in elkaar genaaid. Op de grond geen kranten of zeil, de stof isoleert!

Pas nog werd hij beroofd, niet de eerste keer. Een ramp, de poncho werd in een flits gejat toen hij zich even had omgedraaid. Gelukkig wist hij diezelfde stof nog te vinden ergens in een speciaalzaak.

Pinokkio komt oorspronkelijk uit de

omgeving van Hilversum, daar zat hij op de middelbare school. Nog spijt hem dat verschrikkelijk, want hij had liever een opleiding gehad waar je tegelijk kon werken, dat had beter bij hem gepast.

Er was ook een bos waar hij later ging wonen, in een tentje, tot er steeds meer vuil gestort werd. Hij voelde zich toen niet meer veilig. Na allerlei omzwervingen kwam hij in de Amsterdamse binnenstad terecht, daar had je van die lekkere restaurantjes zoals Dragon City en Gam Kuo, dat trok hem aan. Die zijn verdwenen. Maar zijn favoriete kip met rijst haalt hij nu in de Warmoesstraat bij Kam Yin.

Familie heeft hij niet, behalve een zus heel ver weg. Verdere vragen liever niet... 'Maak van mij maar een sprookjesfiguur.'

Zo slijt hij zijn dagen, op de stoep; omgeven door bloembakken en hoog groeiende planten die hem koesteren, het hele jaar door. Wanneer de fiets er staat, dan weet je dat hij thuis is.

Een Kerstwens? Een woning mis-schieten? 'Dat ligt te veel voor de hand', glimlacht hij, 'Mijn wens is dat het een mooi voorjaar mag worden!'

Peter van Straaten

Ter herinnering aan Peter van Straaten drukken we een van de tekeningen af die hij voor *d'Oude Binnenstad* maakte. Hij woonde lange tijd op de Oudezijds Achterburgwal en overleed op 8 december 2016.

